

አርባ ጅራፍ

የግጥም እና
የአጫጭር ትረካዎች
መድብል

በዓለ. ዓለሙ ሃሰን

ሚያዝያ 2008

የደራሲው መብት በሕግ የተጠበቀ ነው

ኮምፒውተር ፀሀፍ

መዓዛ ኑሪ

የገፅ እና የሽፋን ዲዛይን

መሳይ ጫኔ

የመጀመሪያ ዕትም ሚያዝያ 2008

Copyright @ April 2016 Ali Alemu

All right reserved under the interanational and
Pan-American Copyright Conventions

በለመጽሃፉ ያለዎትን አስተያየት በኢሜል አድራሻዬ ሊያደርሱኝ ይችላሉ

Alihassen62@yahoo.com

መልካም ንባብ

ማጠቃለያ

መግቢያ	9
“ትረካዎች እና ወጎች”	
የትልቅ ንጅ ለትቤ ልቃነት ትታመልሱ!!	11
ድርጅቱ ዘንድ	12
ባሕላችን	13
እኔ ማን ነኝ?	14
ሥነ ሥነ	15
በዛሬው ወረራ	16
የሰማይ ቀንጅና	17
ጥፊ	18
አመለካከት	19
ይታይለታል እንጅ አይታገለግም!!	20
አርባ ጅራፍ	21
ያባቶች ቀን	25
ምስጋና	26
ዲሞክራሲ	27
ተላቅቋ	28
አማረኝ	29
እንዲህ ነው ነገሩ	30
ያደለው በፈጠር ደደብ ሆኖ ይፈጠራ!!	31
ዘ- ፍጥረት	32
ወይ ዘመን	33
“ራሲንና ሰራዊት ከማንም ከማንም በላይ አወጣጥም” እለ እንደ ውላጅ	34
የሀይወት አጣ ቀንታ ሆኖ እንቀረጻለን እንጅ	36
ጊዜው ሲደርስ	37
የፍቅር በታ	38
በትዳር መዳገጥ	39
መናፍሰት	40
ድር ቀረ	41

ሙጽ ትውልድ.....	42
አወዛወዛለሁ አንደገደል ዛፍ.....	43
የራሳችን እኔ መቶ አውቀው ጌቶቹ.....	44
ቢብላን ሄጃለሁ ገመዴን ፈትቸው.....	44
ፍቅር አውር ነው?.....	45
9ኛ ክፍል.....	46
ቃሪያ የመቆርጠም ትጠናውቶኝ ሱሱ.....	47
የሚቻል ቢሆን.....	48
ምን ልሁንልኸ.....	49
ፈቅን መድሃኒት ነው ማልቀስ ተንሰቅሰቅ.....	50
ሆኑ ለቆሰሉ አንጀቅ ተጣብቁ ::.....	50
ፍቅር.....	51
ወቅታዊ የትዳር ነገር በከፈል.....	52
ወግን ወግ.....	53
ግጥሞች	
ቅዳሷ ቀን.....	55
ኧረ እናንትዬ.....	58
እኔን ያሉ ወንድ.....	60
ምነው ለእኔ.....	64
ል ብ ስ.....	67
ቃሌ አንዲህ ነበር.....	68
አኔማ አልኩኸ.....	69
ለሰፍር አወቀ.....	70
አንዲያው ግን.....	71
በሆፈሩት ቁና.....	72
ነ ብ ሴ.....	73
ሳቅሽ.....	74
ቡ ዳ.....	76
ዝንብ.....	77
አልቅሰ.....	78
ሆዴ.....	79

ሁሉም ያልፋል.....	80
ገንፎዬ.....	81
የፈጠርኩኝ.....	82
ያኔ ወላጆቼ.....	83
ሀበሹቸ.....	84
አንዳ ለሰማይ ቤት.....	85
ወይ ጉድ በልማኔ.....	86
ልጅ ሳንተ ብቼ.....	87
አገኘሁ ጻደኛ.....	88
ሰቅሶ ድረሱ.....	89
ምላስ የወረበው.....	90
ሜ ጭቱ.....	91
አንቺ የገደ ቤት ጭስ.....	92
ቀየው አንዴት ዋለ.....	93
ደደብን.....	95
ለ ካ ስ.....	96
ባላንጣው.....	97
የዘረበት.....	98
ብቻዬን.....	100
እ ደ ራ.....	101
ዘመን ተቃጠለ.....	102
ሀ ል ሜ.....	103
ለኮርፍሽ ነው.....	104
ባንቺ የተዛ.....	106
ፍቅሬ.....	107
ወርቁን ጣልኝ.....	108
8ኛው ጂ.....	110
9ኛው ለይማን.....	111
ዝፋን - ጎረቤት.....	112
ነጋ.....	113
ሁሉን ነገር እናውቃለን.....	114

ፍርሃት.....116

አንቺ የሌለሽበት.....117

መግቢያ

.....ስነ-ጽሁፍን ከመውረዱ የተነሳ እንደ አማተር ጀማሪነቴ በጻፍኞቼ ግራት ይህችን መጽሃፍ ለማሳተም በቅቼያለሁ። ምናልባትም ለወደፊት በቂ ጊዜ የማገኘት ከሆነ ከዚህ በተሻለ ወጥ ልብ-ወለድ ፅሁፍ ለመጻፍ ምኞቴ ነው። በዚህ መድብል ውስጥ የተካተቱ ግጥሞቼም ሆኑ አጫጭር ወጎቼ የእኔን የግል ዕይታ ብቻ የሚያንጸባርቁ መሆናቸውን አማረ መንገዴን መግለፅ አፈልጋለሁ።

*****በስተመጨረሻም ይህ ጽሁፍ መጨረሻው እንዲያምር የሌተቀን ድጋፉን ሳይሳሳ ለሰጠኝ ለጓደኛዬና ለወንድሜ ብርሃኑ ደገፋ ምስጋናዬ የላቀ ነው እንዲሁም የከምፒውተር ጽሁፉን እና እርማት በማድረግ ለተሰበሩኝ ለመዓዛ ኑሩ እና ለመሳይ ጫኔ እንዲሁ ምስጋናዬ የበዛ ነው። በተለያዩ አጋጣሚ መጽሃፍ እየጻፍኩ እንደሆንኩ አውቃችሁ አይዞ በርታ ላላችሁኝ ሁሉ ለቅርብም ሆነ ለሩቅ ወዳጆቼ እንዲሁ ምስጋናዬ የከበረ ነው።

መጽሃፉን አንብባችሁ ስትጨርሱ አውንታውም ሆነ አሉታዎ አስተያየታችሁን እንድትሰጡኝ ከወዲሁ አበርትቼ አሳስባችኋለሁ ምክንያቱም የእናንተ አስተያየት ለቀጣዩ ስራዬ የጠነከረ መሰረት ነው እና

መልካም ንባብ

ዓሊ ዓለሙ

“ትረካዎች እና ወጎች”

የቅል ቆንጆ ለቅቤ ዕቃነት ትታጫልች።

ቆንጆ ማን ይጠላል... ሁሉም ቆንጆ ቢሆን ፡ ቆንጆ ቢሰኝ ደስ ይለዋል የቅል ትንጋሳ ቢባል..... ፎሌ ሆኖ በሰባራ ጎጂ ውሃ ስትሰፍር ትኖራልች..... እንዲያው በኔ ዕድሜ እንኳ ያገሬ አባወራዎች ቆንጆ ሴት ልጅ ወልደው እሷን ለሃብታም ድረው ገንዘብ ማፈሰ ያልሙ ነበር ያሁኑን ባላውቅው.... ለመሆኑ ግን የቆንጁና መስፈርቱ ምንድነው? አንዳንዶቹ ቆንጁና እንደተመለካቹ ነው.....ነገሩ ያለው ከተመልካቹ አይን ላይ ነው ይላሉ..... አንዳንዶቹ ቆንጁና አብስትራክት ነው የውስጥ አንጂ የላይ ላይ ቆንጁና ጤዛ ነው ቢያረፍድ እንጂ ውሎ እያመሸም ይላሉ.... መቼም ለእኔ ቆንጁና ሁሉንም የያዘ ቢሆን አመርጣለሁ... ብቻ ከውካዋ አትሁን አንጅ ከውካዋ ጥላ ቢሰ እልወድም.... 8ኛው ሽ ድግም አብዙቶ ያመረተው የከውካዋ መንጋ ነው....

እያ ድንገት መሸት ቢል እኔን የሚያንከለከለኝ የዛር ውላጅ ይነሳለኝ እና አግሬ ወደመራኝ ምሽት ቤት ብቅ አላለሁ... ምን ጊዜም ቢሆን አነዚህን ከውካዋ ቆንጆዎች እንደ ዳማ ቆርከ. ፈሰው አገኛቸዋለሁ.... መጠጡ ...ጭላጭሉ... ወሬውና ሀሜቱ የሰጠ እይመልሳቸውም.... ዳንኪራውንም ከእንጨት ፈላጭ በላይ ባልዲ ላብ አስኪወርዳቸው ሲያቀልጡት ያድራሉ... ግን ዶሮ ወጥ ምናምን.... አንጀራ ... ዳቦ መጋገር ይቺሉ ይሆን? መቸም እነሱን አግብቶ ኢድሜ ልክ በቋጠሮ ምግብ አይኖር.... ኢኮኖሚውም እያዛልቅ.... እንዴት እንዴት ነው አካሄዱ..... ሺር ወንዱ ይሄኔ ከናትህ የሴት ሙያ ተማር.... ዘመን በራሱ ጊዜ ሸፍቶ የሥራ አብዮት አቀጣጥሎ አንተን ቀሚሰ ሲቷን ሱሪ እያለበሰ ነው.... መቸሰ ቆንጆን የግል ለማድረግ እሷው ያለችውን እየሰሩ መኖር ነው..... የቅል ቆንጆ ለቅቤ ትታጫልች ነው እና መቼስ

ድሮና ዘንድሮ

ድሮ አያቶቻችን ህክምና ሳይማሩ ሃኪሞች..... ቀይ ጋዎን ተከናገበው በህግ ሳይመረቁ ድንቅ ዳኞች... በኢንጂነሪ ሳይመረቁ ቀያሾች... የቋንቋ ዲግሪ ሳይጭኑ የቤተ ቋንቋ ተናጋሪዎች... ያለጥቅማጥቅም ፍቅር አዋቂዎች... ያለጦር ትምህርት ተዋጊዎች... ያለሰባኪ ሃይማኖተኞች... ነበሩ... አባቶቻችን ትንሽ ቀለም ቆጠሩና አውቀት ምልቶ ቢፈሳቸው... ሙህርነት አቋነጥንጧቸው የፖለቲካ ርዮተ- ዓለም አብዝተው እርስ በእርስ ተጋደሉ... ተጨራረሱ... ዛሬ እኛ በየአመቱ በየዩኒቨርሲቲው በሺ የሚቆጠሩ ቆብ ደፍቶ ተመርቆ ሲወጣ ጭራሽ አለምሮው ጠቦ... በሰላ... ሲደነዝዝ ውሎ ያድራል... ከድሮ ካያቶቻችን ያረጁትና የተዛመዱት የእንጨት ቤት ጎን ፎቅ ይገትራሉ ታዲያ የተዛመዱቸው እንደም ምርጊቷ ሳይረግፍ በዘመኔያች መሀንዲስ የተሰራ ፎቅ ፈርከሰክሱ ወጥቶ የፍርስራሹ ፍንጣሪ የተዛመዱቸውን ያደረገላል... ግም ያገማል አይደል... ታም ሊታከም ሆስፒታል የሚገባው ህሙማን በሽታው ከሚገለው ይልቅ ሃኪሙ የሚገለው ይበዛል... በትክክል ፍርድ ውሎ በስህተት ቅጣት የሚበየንበት ንጹሀን ይበዛል... ገበሬው በራሱ ልምድ አርሶ ያመርት ከነበረው የተማረው ከመከረው ወዲህ የምርት ውጤቱ ያሸቆለቆለ ነው... አውነት ጠፍታ ውሸት ነግሳልች... ድሮ ወንድ ልጅ አለባበሱ ግርማ ሞገስ ነበረው... ዛሬ እንደሌት አይነት ልብሰ የተጣበቀ ቃሪያ ሱሪ ወትፎ ያለማፈር እንደ የመንገድ ሴት አዳሪ አስፓልት ሞልቶ ሲንገራደድ ይውላል... ድሮ የሰው ገንዘብ መመኘት.. በሰው መጋበዝ.. ውርደትና የበታችነት ነበር:: ዛሬ ሁሉም ባገኘው አጋጣሚ ያገኘውን መዝረፍ ይፈልጋል:: መጭውስ እንዴት ይሆን ?

ባሕላችን

በዓመት በዓል ሰበብ ስብስብ አልንና እየተበላ እየተጠጣ ወግን ወግ እያመጣ ስለ ውቡ ባህላችን ብዛትና ግዝፈት የአደናቆትና የኩራት ኘርፖጋንዳ እንደጉድ ተነዛ... በሞት ጊዜ ለቅሶው በሰርግ ጊዜ እልልታው በምጥ ጊዜ እይዘሽ ባዩ በዓመት በዓል ቀን ጥሪው ብቻ ተወራ ተወራና በሥራችን ውጤታማነት እና እድገት .. በቀጣይ የመኖር ዋስትና.. የቤተሰብ ምጣኔ የመሳሰሉት ሲነሱ ፈደል ያለመቁጠር የመሃይምነታችን ውጤት ነው ተባለ.. እስኪ አሁን ... ተማሪው በዝቶ የል... ወጤቱን እናያለን::

እንዲያው ግን.. አለቅሷችን አውን ጠቃሚ ባህልነው.. ሰርጋአችን.. ድግሳችን ..አልባላችን .. ሃይማኖታችን .. ጋብቻችን.. ባጠቃላይ አኗኗራችን እየልኝ ይበዛዋል:: ሆይ ሆይታ እንወዳን.. መሆንን ስይሆን ማስመሰል.. መስራት ሳይሆን መኮፈስ ያስከብረናል:: ዛሬ ሰርተን ነን ውጤቱን ስለምናየው ስራችን ሳይሆን በነበር.. ሰው በሰራው ባለፈ ታሪክ እንዲህ ነበርኩ አያልን መመዳደቅ ይቀናናል:: ቁጡና ቂም በቀለኞች ነን.. መናቅ እና መኩራት እንወዳለን:: የምናውቀውን ማሳወቅ እንደ መርግ ይከብደናል.. ቡድን ተቧደነን ጎራ ለይተን አድማ እና አድሎ ማድረግ እንደ ማደግ መመንደግ አንቆጥረዋለን:: እኮ የት ነው በጥሩ በህላችን.. በእርግጥ ባህል ማለት የአንድ ማህበረሰብ ጥሩም ይሁን መጥፎ በህሪያዊ መግለጫ ነው.. ግን የእኛው ባህል ከምርቱ ግርድ ይበዛዋል::

የፈረንጆች አለቅሶና ሰርግ.. አለመዋሽታቸው.. ለአዩልኝ እና ለይሉኝታ ቦታ አለመስጠታቸው.. ሰርቶ በመበላለጥና በራስ መተማመንን ባህል በማዳበራቸው.. የሚያውቀው ለማያውቀው በቅንነት በመማራቸው.. በአንዱ ህይወት ሌላኛው ጣልቃ ባለመግባቱ አቅሙን እይቶ በአቅሙ የራሱን ኑሮ የመኖር ልምዳቸው ማስመሰል የሌለበት እና ትዕግስት የተሞላበት አመለካከት የግለሰቦችን ባህሪ ተረድተው መግባባትን በመፍጠር ከሃሜት ከአሉባልታ እና ከምንይሉኝ የፀዳ ባህል ይዘው በመኖራቸው ሊወራላቸው እና ሊመሰገን የሚገባው የእነሱ ባህል ሆኖ ባለ ምነው የኛውን በሬ ካራጁ የሆነውን ድራቆ ባህላችን አውልቀን ብንጥለው ብዬ ክርክሬን በጅምር ትፎው ወጥቻለሁ::

እኔ ማን ነኝ ?

እዎ አራሴን ሆኖ መኖር ያስደስተኛል። ማንንም መምሰል ወይም የቅጅ ቅጅ አልፈልግም። ከማንም መድረስን አልወድም። በሰውም ሳልደርስበት እንዲደርስብኝ አልሻም። ለጥሩዎች ጥሩ ነኝ ለከፋት ያንኑ ያህል አከፋለሁ። ማንም የሚግተኝን ጥገኛ አመለካከት አልጋትም። መንገድ አልከፍትለም። የመሰለኝን አደርጋለሁ። መሪ አያሻኝም። ሰው ያደረገውን ላድርግ ብዬ ቡራ ከረዩ አልልም። በራሴ አቅምና በራሴ ዕቅድ እኖራለሁ። ለጋስነቴም ንፋግነቴም ለእኔ ለራሴ ነው። አዩልኝ ስሙልኝ...በውሸት መወደስን ፈጽሞ የእኔ እምነት አይደለም። ከዘመረው ጋር አልዘምርም። ከተመመው ጋር አልተምም። የጋርዮሽ አደገርን አጠየፈዋለሁ። ምን ይሉኝ እና እኔ አንተዋወቅም። ለህሊናዬ እንጅ ለሰው ስል ወይም ለአግዜሩ ያላመንኩበትን ነገር አላደርግ። የሀይማኖት አገባዳጅ አይደለሁም። ማንም አያመጣ የጋተን የሥር ውሀ ልቅላቂ ነውና... እዎ እኔን ሆኜ መኖር ለእኔ ቀሪ አሻራዬ ነው። በቃ እኔ እኔ ነኝ...

እኔ ነኝ።

ሥከሩ... ሥከሩ.....ሥከሩ.....ሥከሩ

ያመቃችሁትንእንድትናገሩ።

መቼም አልኮልን የፈጥረ ሰው ምንም እንኳ ስሙን .. ታሪኩን እና አመጣጡን ባላውቀውም ነገር ሆዱን ነፍቶት ነፍቶት ጎሜ ሹራር አሹርበት የሚተነፍስበት አጥቶ ወጥቶ ወርዶ እስከ ተጨንቆ መሆን አለበት። መስከሪያን የጠመቀ አልኮል ለተነፋ ሆድ ማስተንፈሻ ፍቱን መድሃኒት ነው። ሆድ ያባወን ብቅል ልቅልቅ እድርጌ አጥቦ ያወጣዋል። እይ ሠካራም..... ሠካራም እኮ እይፈራም በቃ ሲጠጣ ጀግና ነው። ሆዱ ውስጥ ተበላሽተው የተከማቹትን ነገሮች በተጎላደፈ አንደበት አያወጣ ይጥላቸዋል። ኡፍፍፍፍፍ... እኔ ሰሞኑን ብትን ጭብስ አልኩና አሞት የነበረውን ሆዴን ፈውሰ ሰጠሁት። እስኪበቃኝ ተናገርኩ። እያንዳንዱ የልብ የልቧን ስነግራት ትስቅ ነበር። ጥሩ እድርጌ እየደጋገምኩ ቆሻሻዬን ከቆሸሸኝ ላይ አራገፍኩላቸው። ምን አገባኝ ሠካራም ነኝ። ማን ቂም ይይዝብኝ እና ። እንኳን በእኔ በሠካራሙ አነሱ ሳይሠከሩ ሰው ያሠከሩት ማን ተቃወማቸው። ችግሩ አራሴን አመመኝ። ልቤን አጥወለወለኝ እንጅ... ፏ... ነበር ያልኩት። በአብቦልዩት ሾድካ ... ሆዳችሁ ነገር ካቀረዘዝ ጠጡ እዎ ፍቱን መድሀኒት ነው። ለምን ሁሌም ከዘቀጠው ጋር ልዝቀጥ... ከሞቀው ጋር ልዝፍን... አንዲህ አንዳንዴ የራስን ዓለም ፈጥሮ ከግድግዳ መስታወት ጋር አየተያዩ መደነስ ነው እንጅ። የገረመኝ ደግሞ ሰካም ዳንስ አችላለሁ። ማን ችሎኝ። ንግግርም አውቅበታለሁ። ሁሉም ያዳምጡኝ ነበረ። ትንሽ ግር ያለኝ ችከ ላይ ነው። እሱም ይሻሻላል።... ሃሃሃ...አረ ችኮችም በአይናቸው እንደመገንታል አድርገውኛል። የሠካራም ነገር አፈጠጥኩባቸው እንጅ ቤቴን ሁሉ ጠይቀውኝ ምን አገባችሁ አልኳቸው። ውስጣችሁም ውጫችሁም ሚክ አጥ ነው ብላቸው እንደመቆጣት እሉ። ሆዴ ውስጥ ብዙ የተጠራቀመ ነገር ነበረ። ስልከም ደውዬ ያቀመስኩት አለ። እንግዲህ ይቅርታ። ሞቅታ ነው።

በዛሬው ውረፋ

ዛሬ ላይ ጓደኞቼ ጋር ስንጫወት ድንገት ወደ አገር ቤት ተሻገሩና ያልተለመደ ርዕሰ እምጥተው ተነዛነዝንበት። ይኸውም ምንድነው... ወጣቱ በምዕራባውያን ባህል አበደ። የራሱን ጠቃሚ ነገር እያሸቀነጠረ የማገም ሸቀጥ ማራገፊያ ሆነ። ለምሳሌ አለ አንዱ አሁን አገር ቤት ብትሄዱ ወጣት ሴት ሆና ዊግ ፀጉር እንደ አይጥ ጅራት ያላንዘላዘለች የለችም። የእኛ ሴቶች ፀጉር ለሌላ ቢተርፍ እንጅ በታሪክ ሲበደሩ አይተን እናውቅም። መጽናኛችን ፀጉራቸው ነበር። እምባር ጭቃ የተቀባውን ፀጉራቸውን እንኳ እየዳሰሰን እንገታቸው ስር ተወሽቀን እንምግ የነበረው ፍቅር ከዘመን አይሸረውም። ፍቅር ስንጋራቸው እጃችን በዳዴ ዘልቆ የሚጓዘው ወደ ፀጉራቸው ነበር። ስንፈለልሰው ፊተችን ምንገርፈው በፍጹም ርካታ የምንሰከረው በፀጉራቸው ነበር። ዛሬ ላይ በዊግ ተተካ። ይባላችነት ለዘመኑ ወጣት... እኛስ አሰከበቃን ዋና ተንበታል። ሌላው ማታ ቀንጆ ነች ብለህ አቅፈህት ያደርካት ወጣት ጧት ስታያት አማትበህ ወጥተህ ትሮጣለህ። ማይለቀለቀት የሜካኒክ አይነት የለም። ፊልም ፕሮዲውሰሮቻችን እና ደራሲዎቻችን የሚለቁት ፊልም የእኛን ህይወት ገህዳዊ ነፃነት ሳይሆን የውጭን ድርሰት እየተረጎሙ ያሳዩናል። ወጣቱ እንዳየው ፊልም እውነተኛ ህይወቱን ሊቀኝ መከራ ሲያይ ይኸው አሁን እንደምናየው መሀል ላይ ሠፍሮና ተጭብርብሮበት ሲዋዥቅ ይታያል። ቆይተው የተመሳሳይ ጾታ የፍቅር ዓለም ውስጥ ያለምንም ማመናታት እንደሚገቡበት አርግጠኛ ነኝ። ምክንያቱም ሥልጣኔ ነዋ። መጭው ዘመን አስፈሪ ነው። ጉድ አየሆን ነው። globalization በእኛ ህብረተሰብ ላይ አሉታዊ አሻራውን እያሳረፈብን ነው። አለ በቁጭት እንዴ አገር ወዳድ።

የሰማይ ቀንጅና

ባለንጣት universe ተፈጥሮን በተመሰጠ ሳስተውል ከምድር ቀንጅና ባልተናነሰ የሰማይ ቀንጅናም ልቤን ያሸፍተዋል። አንዳንዴ ፍንትው ያለ የጠራ ሰማያዊ ሰማይ በተለይ ማለዳ አካባቢ እንጋጥጫ በተመሰጠ ስመለከተው ልቤ ተከፍታ በደስታ ስትዘል ይታወቀኛል። አንዳንዴ እንዲህ ፀሐይ ግብዓት ላይ ሠማይ ስለ የደመና ኩል ተከላክ ከምሽት ጮራ ጋር ደም ሲመስል ሳየው የሆነ ተጓዝ... ጎንድ...ሂድ... ብረር... የሚል ስሜት ይሰማኛል። ዝናም ያረገዘውን ጥቁር ጥቁር ቁልል ደመና ስመለከት... ከብልጭልጭታውና ጉርምርምታው ጋር ታጅቦ ሲያስመማም እንደመረበሽ ስሜት ይፈጥርብኝ እና በውበቱ ፍፁም እመሰግላለሁ። ማታ ላይ በጨለማ ከዋክብቶች የፈሰሰበትን ሰማይ ስመለከት የሆነ የማላውቃት ሴት ልጅ ልቦናዬ የሳላትን ልጅ በሀሳቤ አይቻት ብቻዬን በሀሳቤ በፍቅጽ ታስራ አብድላታለሁ። ምሽት ላይ እንጭርጭራቸው እኔው ለማስባት ቀንጆ ዜማ እያወረዱ ለእኔና ለሷ የሚፋጁ ይመስለኛል። በቃ በራሴ ዓለም እመሰግላለሁ። የተዘባረቀ ስሜት በውስጤ ይመላለሳል። ብቻ ሰማይ ቀንጆ ነው። ሰማይን እወደዋለሁ። በተለይ ያች እሸቃባጭ የማታ ሴቶች አዳሪዋ ቀበጥ ጨረቃ ማታ በጠራ ሰማይ ላይ ስትሸቀረቀር መመልከት በጣሙን ያረክኛል።

ጥሪ

ሰው ግን ምን ነኩው? እንዴ እኔ ባንሬ ጥሪ ማውቀው ዝክር! መውሊድ! ሠርግ ወይም ምላሽ ነው። እነዚህ አገር ያስመረረኝ ጥሪ ቢኖር birth day party ነው። እኔ ምን አገባኝ... አላዋለድኩ... አልነበርኩ... አንኳን የሰውን የራሴን የትውልድ ቀን እና ውሩን አለውቀውም። ጭር ስልኩ... የአከሌ “በርዝ ዴይ” ነው። ቅዳሜ ማታ አንዳትቀር። ...ጭር ሀሎ ... የአከሊት “በርዝ ዴይ” ነው አሁኑ ማታ አንዳትቀር። ቆይ ግን ሰው ሁሉ የተወለደው ቅዳሜ ማታ ላይ ነው? ሰው ለነፍሱ ዝክር ዘክር ብሎ ጠጡ ይላል አንጅ... የምከፍለው ዕዳ አንሶኝ መሸታ ቤት ለመሸታ ቤት የተወለድኩበት... የተወለድሽበት ቀን አያልኩ ያለዓመታዊ ዕቅዴ አልባሌ ቦታ መዋልና ማምሸቴ ኑሮዬን እያናጋውም ነው? በደንብ ነው አንጅ ማያሽመደምደኝ... እዎ እኔን አትጥሩኝ... የማንንም ዕድሜ መቁጠርም ማወቅም አልፈልግም። ውጭ እና birth day is my alergic.... ተወላጆችሁ ብዬ እርጥብ ከደረቅ የተቀላቀለ መጠጥ ጠጥኜ ጤናዬንም ማወክ አልፈልግም። እናም በፀበላችሁ... በፀበሌ..... ቢመረኝ ነው።

አመለካከት

... እኔ ምላው ሰው ከሰው ጋር አብሮ ቢኖር እኮ የየግል አይታ እና አመለካከት አለው። ነገር ግን እኔ የማየውን አይታ ማየት አለብህ! እኔ እንደማስሰው አሰብ ብሎ ግን ጫና ማድረግ መብት አይደለም። የአመለካከት ልዩነት ደግሞ ጠላትነት አይደለም። ቦታ ማያግባቡ ነገሮችን አየዘለሉ በሚያግባቡት አየተግባቡ አብሮ መኖር ይቻላል። የሰው ልጅ አንደየአስተዳደጉ! አንደየትምህርት ደረጃው! አንደየምራሱ! አንደየኢኮኖሚው! አንደየቤተሰቡ አንዱ ከአንዱ ጋር ይለያያል። ያ ማለት ግን አንዱ ብርቱ ሌላው ደካማ! አንዱ ብሉጥ ሌላው ጅል! አንዱ ጀግና ሌላኛው ፈሪ ነው ማለት አይደለም። በተለይ አንደአባብ ውስጥ ለውስጥ በልባቸው የሚሳቡ ሰዎችን... በማያገባቸው ገብተው የሰውን የግል ሀይወት የሚፈተፍቱትን! ራሳቸውን ከሌላው የተሻለ አድርገው የሚየሰቡትን! በአንዱ ሞት የእነሱን ትንሣኤ የሚያበሰሩ መሰላል ተንጠልጣዮችን ተበልጥኩ ብለው በሰው ኑሮ አንቅልፍ የሚያጠቅሱ በዘሮ ሰው የሚገቱትን! የለምክንያት ጥላቻ እና አሉባልታ የሚነዘትን አልወዳቸውም። ወደ እኔም አንዳያቀርባቸው እርግማን የተባለ በላያቸው ላይ ይውረድ። ከምድር ገጽም የጥፋ። አዎ ዓለማችን የምትታመሰው በእንደዚህ አይነት ቆሻሻ ህሊና ባላቸው ሰዎች ነው።

ይታደሉታል እንጅ አይታገሉትም፡፡

እውነት ነው፡፡ በህይወት ዘመኔ በዚች ደራገነት አድሜ ብዙ ነገር ታዝቤአለሁ፡፡ ይታደሉታል እንጅ አይታገሉትም፡፡ የ 40 ቀን ዕድል የተፃፈው፣ የሚሆነው ሁሉ ይሆናል፡፡ ለካስ የእኛው መውጣት መውረድ ከገቱ ነው፡፡ አይ ሰው መሆን፡፡ የምንበላት ፣ የምንቆርሳት፣ የምንቀምሳት ሁሉ በእህል ውሀ አጅ ነው፡፡ ሰው ጥፋተኛ... ተፈታኝ አይደለ... ከሚሆነው ይልቅ ከማይሆነው ጋር ሲታገል ውሎ ያድራል፡፡ በቃ የሚሆነው ሁሉ ይሆናል፡፡ የማይሆነው ደግሞ አይሆንም፡፡ ምድራችን የፈተና ዓለም ነች፡፡ ከሚያልፈው ውዳቂው ይበዛታል፡፡ ግን የሚሆነው ከመሆን የማይሆነው ካለማይሆን የሚያቆመው ከቆውንም ቢሆን አንዳችም ነገር የለውም፡፡ ወደ ጥሩውና መጥፎው አንደየልባቸን ቅንነትና ጠማማነት.. አንደየአቻው ተፈጥሮ ታቧድናለች፡፡ ለከፋው ከፋነትን አብቅቶ፣ ለደጉ ደግነትን በየልባቸው ትንቢቱ ይፈፀም ዘንድ ሁሉም ታድሉታል፡፡ ዓለማችን እኮ እጅጉን ሚስጥር ነች፣ ቅኔ ነች፣ ፈቺ ተርጓሚ የላትም፡፡ ጠቢባንን በጉያዎቿ ሸጉጣለች፡፡ አይተነፍሱም፡፡ ከተነፈሱም ይፈረድባቸዋል፡፡ ፍርዱም አድሏዊ እና መድሏዊ ነው፡፡ በቃ ተፈጥሮ አምባገነን ነች፡፡ ፈራጅ እንጅ ገምግሚ የላትም፡፡ ስለሆነም ይታደሉታል እንጅ አይታገሉትም፡፡

አርባ ጅራፍ

በአገራችን ትምህርት መስከረም ይጀምራል፡፡ ለኔ ያልቅና ሀምሌና ነሐሴ የአረፍት ጊዜያት አልቀው አንደገና ከከፍል የተዛወረው ወደቀጣዩ ከፍል ሲቀጥል ያልተዛወረው አንደገና እንዲደግም ይደረጋል፡፡ ካሳ ደሴ ከተማ ውስጥ ካሉት ተማሪዎች በሙሉ ተጨምቆ የመጨረሻው ትምህርት የማይገባው ተማሪ ነው ቢባል ማጋንን አይሆንም፡፡

ካሳ አንደማንኛውም ልጅ መስከረም ይጀምራል ሰኔ ይጨርሳል፡፡ ችግሩ ግን በሚቀጥለው ዓመትም የከረመባትን ወንዝ አለመልቀቁ ነው፡፡

ካሳ አንደምንም በ 9 አመት ውስጥ የ5ኛ ከፍል ተማሪ ሆነ፡፡ የቅዳሜ ገበያ ት/ቤት ርእሰ መምህር የነበሩት ጋሼ ይመር ከካሳ ጋር ዶሮና ጥሬ ነበሩ፡፡ ጋሼ ይመር ጧት ጧት ሰልፍ ላይ እኛ የምናስተምራችሁ ተምራችሁ አድጋችሁ ነገ ትልቅ ስዎች ሆናችሁ አገር አንድትረክቡ ነው እንጅ አንደ ካሳ ሽከም አንድትሆኑ አይደለም፡፡ ካሳን ለማስተማር የወሰድገበትን ጊዜ የጠጣን ተራራ አፍርሰን ሜዳ ብናደርገው ያ ይቀላን ነበር፡፡ እያሉ ያምጥሩበታል፡፡

አንድ ቀን ከቢሮው በስተጀርባ ጎረምሶቹ እየተጫወቱ የቢሮውን ቅርቅር በድንጋይ ይመቱታል፡፡ ጋሼ ይመር ቢሮ ውስጥ ነበር፡፡ ጎረምሶቹ ቢሮውን በድንጋይ መምታታቸውን ሲያውቁና ጋሼ ይመር ከመጣ ምን እንደሚከተላቸው ስላውቁ እካባቢውን ለቀው ተስወሩ፡፡ የገመቱት ግምት ትክክል ነበር፡፡ ጋሼ ይመር ጉማሬ አለንጋውን ይዞ ግድግዳ ለግድግዳ እየታከከ መጣ፡፡ ከቢሮው ጀርባ አንድ ልጅ ብቻውን የኳስ ጥብ ጥብ ይጫወታል፡፡ ጀርባው ላይ ሃይለኛ የጉማሬ አለንጋ አረፈበት፡፡ አላሰበውም፡፡ ዘለለ ጮኸ ምን አደረሱ ምን ሰራሁ እረ አድሴ እረ መከራዬ እያለ ምስኪኑ ካሳ መለማመጥ ጀመረ፡፡ ጋሼ ይመር ግን ወይ ፍንክቸ ለዚህማ ማን ብሉህ አንተ አህያ ፡ አንተ ድንጋይ፡ ተንከርከክ፡ በጉልበትህ ሂድ፡ አሁንም ጀርባውን በጉማሬ አለንጋ፡ መከረኛው ካሳ እረ ጋሼ ጥፋቱን አላወቅኩም፡ ምን አልከ አሉት ጋሼ ይመር አንዴት ብለህ ጥፋትህን ልታውቅ ሰው ስትሆን እኮ ነው ጥፋትህ ሚገባህ ፡ ጅንጅር እንኳ ማሳ ገብቶ ሰው ሲሰማ ይሮጣል፡፡ ጥፋቱን አውቁ፡ አንተ ምን ሲገባህና..... ሂድ በንክርክክ አሁንም በጉማሬ አለንጋ፡፡

ጋሼ ባከህ ንገረኝ ምን አደረሱ? ምን አጠፋሁ? ነገርሁህ፡፡ በጫማ ፊቱ ላይ፡፡ ካሳ አፍንጫው ደም፡፡ የቢሮውን ጣራ የመቱት ልጃች ካሳ ሲስቃይ ያለጥፋቱ ፡ ያለህጥያቱ ሲቀምስ በርቀት እያዩ ይስቃሉ፡፡ ካሳ አጃን ወደአፍንጫው ሰደድ አድርጎ ሲመለስ ደም እየ፡፡ ከዚህ በሁዋላ ማራቁ ጋሼ ይመር በቢላዋው ሊዘለዝለው እንደሚችል በመገመት ባልተጠበቀ ሁኔታ ካሳ አግር አውጭኝ ተፈተለከና አመለጠ፡፡

ወላጅ አባት እሳት ለብሰው ሳት ጎርሰው ልጃቸውን ካሳን ይዘው ወደጋሼ ይመር ቢሮ ይመጡና አንዴት ልጄ ምን ባደረገ ነው እንደዚህ የሚቀጣው? ቢሉ ውላጅ አባት አቤቱታ ያቅርባሉ፡፡ ጋሼ ይመር ይቅርታ አባ ልጅዎ በሁሉም ነገር ከእቅም በላይ ነው፡፡

ኛ። ልጅዎ እንዲገባው ስፔሻል አስተማሪ ከውጭ እንዳናስመጣ አገሪቱ እቅም የላትም። 2ኛ. እጁ የአእምሮው ተቃራኒ ፈጣንና አጥፊ ነው። ድንጋይ ወርውሮ አይሰትም። ሰው ይመታል። ቆርቆሮ ይደበድባል። እስኪራብቶና ደብተር ይሰርቃል። ጠመኔ ሳይቀር ይወስዳል። ምን እናርገው እዛው ልጅዎን ከሚወስዱበት ይውሰዱ። ለእኛ ግን ከእቃም በላይ ነው ይላሉ።

ጥሩ አለ አባት ጋሼ ይመር የአሁኑን ብቻ ይለሙኝ። እኔ ራሴ እቅጣዋለሁ። እባክዎን አርስዎስ ወልደው የለ። ልጅ አኮ ሆኖብኝ ነው። በማለት እርቅ ይፈጥሩና ካሳ ውደ ት/ቤቱ ይመለሳል።

ካሳ ተመክረ ጎበዝ እንዲሆን ሳይብረሪ / ቤተመጽሃፍ አየገባ እንዲያጠና ተነገረው። ካሳም ጊዜ አሳጠፋም። በተመክረው መስሪት ጎበዝ ተማሪ ሆኖ ነኝ በመውጣት ለመሸለም ወስኖ ከሰለት በሁዋላ ወደ ቤተመጽሃፍ ይሄዳል። የቤተመጽሃፍ ሀላፊ አቶ ታረቀኝ ካሳን ያውቁታል። ገና ሲገባ ጀምሮ አይናቸው ከካሳ ላይ አልተነሳም። ካሳም ከተደረገው ትምህርት ውስጥ አንዱን አንስቶ ቁጭ በማለት መግለጥ ጀመረ። ይገልጣል። ይገልጣል። ይገልጣል አቶ ታረቀኝም በጥምና ይከታተሉታል። ካሳም አሁንም ይገልጣል። ሰለተኝን ያያል። በሁዋላ አንዱ ሰአል ላይ በእስከሪፐት ወረደበት። ለቀለቀው። ጨነቋቀረው። አቶ ታረቀኝ ቀስ ብለው በስተጀርባ መጡ። ቁመው እየት። መጽሀፉን እንዳልነበር አድርጎታል። አቶ ታረቀኝ እጃቸውን ጠረግ ጠረግ አድርገው በጥፊ ወለውሉት። ካሳ ጥፊው ከየት እንደመጣ አላወቀውም። ሽረ አቃጠለኝ ቅጥል ያደርግህ ሲል ካሳ ተራገመ። አቶ ታረቀኝ ደገመት። ካሳ እንደልማዱ ወጥቶ ሮጠ።

ካሳ ሳያጠና ነኝ ወጥቶ ሳይሸለም ስሙን ሳይቅይር በዛው ለአንድና ለመጨረሻ እንደሮጠ ቀረ። ከቤቱም በተመሳሳይ ሁኔታ ተባረረ። ካሳ ጫማ ጠራጊ ሆነ። የተለያዩ የእግር ሹራብ ካልሲዎችና እያዘረ መሸጥ ጀመረ። ካሳ በዚህ ሁኔታ እድሜው ለአቅመአዳም ደርሶ ህይወቱን ለመቆየር ስራ መቀያየር ጀመረ። ያም ሆኖ አልተሳካለትም። ጭራሽ ቁርሱን የሚበላበት ገንዘብ አጣ ። እንደምንም ያችን ቀን ችሎ በማሳለፍ ማታ ላይ የጎረቤት በርሜል ሲያንከባልል ተያዘ። ለፖሊስም ተሰጠ።

ካሳ በመሀል ደሴ ከተማ ላይ 40 ግርፋት ተፈረደበት። ካሳ 40 ግርፋት በጠዋት ተከናኝቦ ቁስሉን ለማስታመም አከሰት። ለምኖ ተጠጋ። አንተኮ እግርህ ቢቆመጥም ምናምን እቃ ማንሳትህን አትተውም። አደራ በሰስ ጎኔ አንዳትነቅሰኝ ይሉታል በገቡ በወጡ ቁጥር።

ካሳ ሁሉን ነገር በሆዱ ችሎ ከቁስሉ አገገመ። እንደገና ጫማ ለመጥረግ ሞክረ አልሆነም። ባገኘው አጋጣሚ ወደ ባህርዳር ከተማ ሄደ። ካሳ ባህር ዳር ከተማን ወደዳት። እስካም ወደደቸው። ካሳን የሚያውቀው የለም። ጋሽ ይመር ፡ ጋሽ ታረቀኝ ጎረቤቶቹ የሉም። ካሳ የቀን ሰራ ይሰራል። ተመስገን ብሎ ይተኛል።

ከአለታት አንድ ቀን አንድ ነጋዴ ከባህር ዳር የኢትዮጵያ ንግድ ባንክ በሆነ ሽንጣ ብር ይዞ በመውጣት ወደ ሆቴል ሲገባ አየው። ካሳ ጊዜ አሳጠፋም። በፍጥነት ወደሰቅ በመሄድ ተመሳሳይ ሽንጣ ገዛ። ሰውየው ወዳረፈበት ሆቴል ሄደ። ሰውየው አለ። ካሳ በቅርብ ርቀት ይከታተላል። በቀጣዩ ቀን ጧት መንገደኛው ከባህር ዳር አዲስ አበባ ትኬት ገዝቶ ተሳረረ። ካሳም ትኬቱን ገዝቶ ገባ። አውቶበሉ መንገድ ጀመረ። ደብረማርቆስ ላይ ለምሳ ሲቆም ካሳ ልዋጭ ሽንጣውን ይዞ ተሰወረ። ሽንጣውን ከፍቶ ሲያይ አይትን ማመን አቃተው። ካሳ ተመልሶ ከአክሰቱ ቤት በመሄድ ለሰድስት ወራት ታመምኩ በማለት ተደበቀ። ሁሉ ነገር ተረሳሳ። የብሩን ሌባ ፍለጋ ማንም አይንቀሳቀስም። ካሳ በዛው በደሴ ከተማ ቆንጠር

እያደረገ ንግድ መንቀሳቀስ ጀመረ። ሰቅ ከፊት ካፈ አያለ የጭነት እና የህዝብ ማመላለሻ መኪኖች ገዛ። አሁንም የሚያገኘውን ገንዘብ በእግባቡ አየቆጠበ እንድትልቅ ዘመናዊ ሆቴል ካሳ ሆቴል ብሎ ከፈተ። ሺላ የመኖሪያ ቤትና ዘመናዊ የቤት መኪና ባለቤት ሆነ። ጋሼ ይመር ዳውዶ አካባቢ ካለቸው ጠማማ ቤታቸው አሁንም አሉ። ት/ቤቱንም አልቀየሩም።

ከአለታት አንድ ቀን ካሳ የቤት ፓጃሮ መኪናውን እየነዳ ጋሼ ይመርና አቶ ታረቀኝ መንገድ ላይ ሲሄዱ ያገኛቸዋል። ካሳ ያውቃቸዋል። እነሱ ግን በፍፁም ። በሩን ከፍቶ ግቡ አላቸው። ጤና ይስጥልኝ እናመሰግናለን ጌታዬ አለ ጋሽ ይመር። አይገባም አለ ካሳ። የት እየሄዳችሁ ነው? ሲል ጠየቀ ካሳ። አስተማሪዎች ነን አሉ ። ሁለቱም በአንድነት። አንዴት ነው የአስተማሪነት ስራ ትወዱታላችሁ? ሽረ ባከህ ውሃ መውቀጥ ነው። ትርፉ ድክም ብቻ ነው። እኛ አንለወጥበትም። ሆኖም ግን እኛ ያስተማርናቸው ተማሪዎች ህኪሞች። አስተዳዳሪዎች ሆነው ስናያቸው ይሰ ይለናል። ፍሬያችን እሱ ነው። ያም ደግሞ ከሰንት አመታት በሁዋላ ነው ውጤቱን የምናየው። አለ ጋሽ ይመር።

ሽህ አለ ካሳ። ካስተማራችሁትን ውስጥ ሌባ። ከሲ አውላቂ ፡ ደደብ ሆኖ የሚቀር የለም? እሃ እሱማ ይኖራል እንጅ ዶሮ እንከዋን 10 እንቁላል አሳቀፈናት አስሩም ሜጫት እይሆንም። ግን ያስተማራችሁት ተማሪ ህኪም ሆኖ ስታገኙት ሌላው ደግሞ ሌባ ሆኖ ስታገኙት ምን ይስማችሁዋል?

አንዴ ይሼማ እኮ መልሱ ቀላል ነው ጌታው አለ። አቶ ታረቀኝ ህኪሙን ስታይ ኩራት፤ ሲባውን ስታይ ሀፍረት ይሰማህል። ሁለቱም ግን ሙያዎች ናቸው አለ ካሳ። አነ ጋሽ ይመር ሳቁ። ይህ ከባድ ጥያቄ ነው አለ ጋሼ ይመር። ሌብት ሙያ ሳይሆን ወንጀል ነው። ህኪም ግን ወገንን ከሞት አፋፍ የሚያስጥል የሚያኮራ ተግባር የሚሰራ የአእምሮ ጀግና ነው። ይሽውላችሁ አለ ካሳ ህኪሙ እያምሮው ጥሩ የመቀበል ችሎታ ስላለው ህኪም መሆን ቻለ። ሌባው ደግሞ እያምሮው አልሰራ ስላለው እጁን ተጠቀመ። ሁሉም ለመኖር ነው ራስን ለማሸነፍ ነው። ገንዘብ ለማግኘት ነው። ታዲያ ልዩነቱ ምን ላይ ነው? አይ ይቅርታ አድርግልን አለ ጋሽ ይመር። እኛ ሳይሰራ የሰውን ገንዘብ የሚዘርፍ ባለሙያ ነው ብለን እንቀበለውም።

በነገራችን ላይ ይቅርታና አለ ካሳ እንደው ለጨዋታ ያክል ብዬ ነው። ምሳ ልጋብዛችሁ። ስሜ ካሳ ይባላል። ይህን አዲሱን ካሳ ሆቴልን አይታችሁታል? አዎን አሉ ለውበት ጭምር ነው የሰራሁት። የእኔው ነው አለ ካሳ በልበ መሉነት።

እነጋሽ ይመር ተደንቁ። የዚሁ የደሴ ሰው ነህ? ወይስ ከሌላ አገር ነው የመጣው? ሲል ጠየቀ ጋሽ ይመር። እኔ እዚሁ ነው ተወልጄ ያደግሁት። የመኪናውን በር ከፈተላቸውና ወረዱ። ኑ ግቡ እዚህ በረንዳ ላይ እገሁን ለጨዋታ አለ። ምን ይሁንላችሁ? የፈለጋችሁትን እዘዙ አለ ካሳ። ምንቸታብሽ አለ ጋሽ ይመር። ቀይ ወጥ አለ አቶ ታረቀኝ ካሳ ትዛዙን አስተላልፎ ቢራ እንዲያመጡ አስተናጋጆቹን አዘዛቸውና ቢራ ቀረበላቸው። እየተሻገጩ ቆዩ። ምሳቸውም ምጥቶ በሉ። ጨዋታው ጀመረ። ጨዋታው ደራ። እና ከዚህ ተወልደህ ካደክ የት ነው የተማርከው? ሲል ጠየቀ ጋሽ ይመር። ቅዳሜ ገበያ አለ ካሳ። እንዴ እኛም እኮ እዚያ ነው የምናስተምረው። መቼ ነው የተማርከው? ከዚያ ከተማርከ እኛን ማወቅ አለብህ። እዎን አውቃችኋለሁ። ለዛም አይደል ይግባችሁ የመጣሁት። እያችሁ ህኪሙ ተማሪዎችሁ እስካሁን አላከማችሁም። ነጋዴው ተማሪዎችሁ ግን ይሸው በአቋራጭ አገኛችሁ። ዞሮ ዞሮ እድሜ ለእናንተ በእናንተ

ላይ ሰው ሆነኩ አላቸው። በዚህ ጊዜ ሁለቱም በኩራት ቢራቸውን አንስተው ተጎንጩ። እንዴት ማለት መቼም ቀለም እንጅ ንግድ አላስተማርንህ አለ ጋሽ ይመር።

ጋሽ ይመር አለ ካሳ፤ ካሳ የሚባል ደደብ ተማሪ ትዝ አይሉትም። ካሳን ከማስተማር ጠላን ማለስለስ ለያሉ እንኳ ሰልፍ ላይ በተደጋጋሚ ይናገሩ ነበር። አቶ ታረቀኝ መጽሀፍ ላይ ጭነቅርክ ብለው በጥፊ ይቃጠሉኝ። እንዴ ይህማ አይሆንም አለ ጋሽ ይመር። ደደቡ ካሳ አይሆንም። በተለምዶ አይሆንም። ይህ ሁሉ ሃብት ያንተ ከሆነ አውነትም እግዚያብሄር ተእምረኛ ነው። ደግሞም እንተ ከሆንክ ለበቀል ነው ያመጣኸን። አለ ጋሽ ይመር ከንፈሩ አየተነቀጠቀጠ።

ምን እደረጋችሁኝ ? አስተማሪዎቼ ናችሁ። እኔ ሰው እንድሆን ነው የቀጣችሁኝ። ትንሽ አቀጣጣችሁ ለከት ሰላልነበረው እንጅ ፍርዳችሁ ጭፍን ነበር። ያጠፋውንና ያላጠፋውን ለይታችሁ አታዩም። ካሳ የሁሉም ነገር የቁጭት መወጫ ነበር። እርግጠኛ ነኝ ጋሽ ይመር አርሰዎ ከባለቤትዎ ጋር ተጣልተው እንኳ ቢመጡ ቁጭቶን ሚወጡት በኔ ላይ ነበር። ሁሉም ሳቁ። አቶ ታረቀኝ እንኳ በመጨረሻዎ ጊዜ በጥፊ ነው የተለያየኝ። ለማንኛውም ግን ፈጣሪ የራሱ አቅድ አለው። ማናችንም ቢሆን እኛ ባልነው ወይም ሰው በገመተው መሆን አይችልም። የሚሆንው ሁሉ ይሆናል። የማይሆን ከሆነ ደግሞ አይሆንም ነው። ለዚህ እርግጠኛ ነኝ በደንብ። አንድም ቀን ለሰከንድ እንኳ እንደዚህ አሆናለሁ ብዬ አላውቅም።

እናንተ ባላችሁበት አላችሁ። እኔ ባልነበርሁበት። ካሁን በሁዋላ የምመከራችሁ ደደብ ተማሪን ጭምር አከብሩት። ከተቻለ በደደብነት ነኝ ለወጣ የሞራል ማበረታቻ ሽለማትም ሰጡት። አይታወቅም ደደብ እለምርው ቢደርብም እጁ ግን ቀልጣፋ ሊሆን ይችላል። እጅ ደግሞ ላለራው ሰው መሰራት ይችላል። ጋሽ ይመርም ይሄን ትናገረኝ ነበር። አጅህ የእለምርህ ተቃራኒ ነው በማለት። ብዙ ጊዜ ሰድቦኸኛል። አዎ እጄ ቀልጣፋ በመሆኑ ይኸን ሁሉ ስራ በአጭር ጊዜ ውስጥ ሰርቷል። ጠጡ ማንሽ ቢራ ጨምራ። ፍም ጥብሰም ጥበሰልን። ብሎ ካሳ ለአስተናጋጆች ትእዛዝ ሰጠ።

ይኸውላችሁ ይኸን ቦታ ለማንኛት ብዙ ገንዘብ አውጥቻለሁ። በእርግጥ ሌላ ቦታ አግኝቼ ነበር። እኔ ግን ይኸኛን ቦታ የፈለግኳት ለምክንያትና ለታሪክ ፈጣሪ ይመስለኝን ቦታውን አግኝቼ ሰራሁበት። ይኸኛን ቦታ እኔ 40 የተገረፍኩበት ቦታ ነኝ። ብሎ ነገራቸው። ጋሽ ይመርና አቶ ታረቀኝ በመገረም ርሰ በርሳቸው ተያዩ።

ያባቶች ቀን

መቼም ጥሎብን የለ... ምዕራባውያን አክብሩ ያሉንን በዓል በሙሉ ማከበር ግዴታችን ነው። እኔ በበኩሌ የምወደው በዓል ዓለማችን በትክክል ፍትሐዊና አዎንታዊ ብትሄድ ሜዶዴይን ነበር። ሜዶዴይን አወደዋለሁ። የሠራተኞች፣ ለፍቶ እደርች፣ ጥሮ ግሮ አዳሪዎች ቀን... የእኔም ምኞት ሌባ፣ ዘራፊ፣ ጉበኛ፣ ደም መጣጭ ተቀምጦ በላተኛ ባይኖር ቢጠፋ ሜዶዴይ እንዴት ባማረባት። እንዴትም ባሸበረቀች ነበር። ለማንኛውም ጥሩ ልጆችን ወልዳችሁ ላሳደጋችሁ... መልካም ያባቶች ቀን ብያለሁ። የእርጉማን አባቶች... ገዳይ፣ ሌባ፣ ሸርመጣ፣ አጭብርባሪ፣ ሸረኛ፣ ፀንፊኛ የወለዳችሁ አያድርሳችሁ። የራሳችሁ ጉዳይ። ዓለማችን ፍዳዋን የምታየው በእናንተ ልጆች ነውና። አላዳጊያቸው አይባረኩ። " ባለፈ ከወለደ የገደለ ፀደቀ" እኮ ነው ነገሩ። እኔ አልወለድኩም። ለወደፊት ምናልባት ጥሩ ልጅ ከወለድኩ መልካም ያባቶች ቀን በሉኝ። እርጉም ከወለድኩ አያድርሰህ ብትሉኝ አይከፋኝም። የዘራሁትን ነዋ የማጭድ። አዎ የከፈን አባቶች ከፋ ያውርድባችሁ። የእናንተ ፍሬ የተባረከ አይደለምና። ለመልካም ልጆች መልካም ያባቶች ቀን ይሁንላችሁ።

ምስረታ

ሠላም ያዋልከኝ ... ሠላም አላድረኝ... ለነገረው አንተ ታውቃለህ። ከቆረቆረው አርቅልኝ ... መልካሙን ሁሉ አቅርብልኝ። ከዕጢያቴ ይቅር በላኝ። እፈራላሁ... ስለምፈራህ ሳልወድ በግድ ማረኝ አላለሁ። የሚያቃጥል አሣት ባይኖርህ ፣ ባትቆጣ፣ ባትቀጣ ፍሮ እንዲህ አልለማመጥህም ነበር። መቼም ሁለት ትልልቅ ላይኖች አሉህ። ሠማይና ምድር... ከሁለቱ የሚሠወር እንዳት ነገር የለም። ፈጣሪ አምላኬ የማደርገውን ሁሉ ታያለህ። ከምታየው ሁሉ የእኔዋ ሊምንት ናት። ለቅጣትም አታቢቃኝ። እኔ ያንተው ደካማ ፍጡር ለፍቼ ፣ ቆፍሬ ፣ አንተን አምኜ ባንተ በረከት የምኖር ጥርንቁስ ነኝ። እነዛን እነዛን ባየህበት ላይን እንደማታየኝ አርግጠኛ ባለሆንም... እንደሰው መንግሥት ያንተም መንግሥት በሙቅናን ላይ የግፍ ፍርድ ትፈርዳለህ ብዬ አልገምትም። ከሆነ ግን እኔና መሠሎቼ የት... አባታችንን እንደርሳለን። የበሰበሰ ዝናብ አይፈራምና የገሃነቡን ኑሮ እዚሁ አሁን ላይ በመጠኑ ስለምናውቀው እንደፍቃድህ ይሁን ብለን ዝም እንላለን። ዝም ካልን .. ከዚህም እንቀምላለን። አንተም አትለቀንም። አንተና ሃያላን መንግሥታት የሚሳናቸው ነገር የለም። ጀግኖች፣ ሰጭና ነጣቂ ናችሁ። ከሃያሎቹ አልፈው አቤቱታ ወዳንተ የሚያመጡትን ልዳማቸውን ብታጠብቀው እንጅ አታላላቸውም። ገንዘብን አብዝተህ ከደህ ነጥቀህ... አብዝተህ ለሐብታም ትሰጣለህ። ሃብታም አይፀድቅም። እናንተ ግን ገነት ናችሁ እያልከ ታምኘናለህ። ለባዘህን ለነገረው አንተ ስለምታውቅ በመርፌ ቀዳዳ በላልፍም እስከዛው ግን ቆንጠር አድርገህ ሰጠኝ። በግድ አንድወድህ... ፈርቼ እንድለምገህ ያደረከኝን... በውዴ ወድጀህ ተረጋግቼ እንዳመለግገህ ታደርግላኝ ዘንድ አለምገለሁ።

ዲሞክራሲና

እኔ ምላው የቱ ነው ትክክል... ዲሞክራሲ ወይስ አብዬታዊት እናት ሀገር ወይም ሞት። ሆሆ... ምንም ይሁን ምን ሞትን እንኳ በእንጨትም አልነካው። እናት አገርን ግን አቀበላለሁ። ዘመናይት ዲሞክራሲን ግን በግለሰብ ደረጃ ማን ይሆን አምጦ የወለዳት? አይ ዲሞክራሲ... ጥሬ ትርጉሙዋ ሰው አንደፈለገ ይበድ። አብዱ ድንጋይ አየወረወረ ሰው ቢወግርም በዕብድ የአግር ሠንሠለት መታሠር የለበትም። እብዱን አስራሰሁ ያለው ጭምት ግን እሱ ወየውለት። የልቁንም የአግር ሠንሠለት ብቻ ባይሆን የእጅ፣ የላይን፣ የምላስ ሠንሠለት ይገባለታል ነው። እህ .. ዲሞክራሲ... ቢቃ የዓለም ህዝብ አንደፈለገ ተወራጩ። ወንድና ወንድ... ሴትና ሴት ተሞሽሩ። ትውልድ ላይ የሰሰ ድፍድፍ ተደፈደፈበት። ለወደፊት ቀላውስትና ሽሆች፣ መነኩሴዎችና መናኞች ከዲሞክራሲ መቀመጫ ወንበር ስር ይቀበራሉ። በዲሞክራሲ ምህዳረ ስርዓት ሀሉ ነገር ተገላቢጦሽ ነው። ነባራዊውን... ወደ ምናባዊ የምትቀይር አስማት... ሌባውን ጨዋ፣ ዘራፊውን ሃቀኛ ፣ሀቀኛን አብሪተኛ፣ ሚስትን ባል ፣ ረጅሙን አጭር፣ ወፍራሙን ቀጭን እያደረገች ተፈጥሮን እንደፈለገች በቁጥጥር ስር ያዋለች ጀግና...።

ለወይ ዲሞክራሲ... በቁም ጆምላ ጨራሽ ኒኩላር ወላጅና ልጅን የምታካከድ ገንዘብ አምላኩ ፍልስፍና ከራሱ በላይ ነፋስ መሪ ቃሏ... ዲሞክራሲ በጣም ከጦዘች፣ ካደገች፣ ከተመነደገች ወደዘመናዊ ጥንታዊ ጋርዮሽ የሰው ለጅ አኗኗር ይለወጣል ይላሉ። ሃይማኖት፣ ባህል፣ ወግ... የሚባሉት ነገሮች ተረት ተረት ይሆናሉ። እየሆኑም ነው። በርጫምቹ ግን ዲሞክራሲ ላይ ነው የሚቆይት። ዲሞክራሲ ለአብድ የቆመች ስርአት በመሆኗ መለፍለፍ ... መጮህ ... መወራጨት ይቻላል። መጨመት ግን ፈፅሞ አይቻልም። አብዮታዊት እናት አገር ደግሞ ቢበዛ ልጆቿን እንደ ድመት እናት ቆረጣጥማ የምትበላ ፍትሃዊ ስርዓት ነች።

ይኸው ነው የኛው ዘመን። በእናት አገር ተወልደን በዲሞክራሲ ተሰደን በዲሞክራሲ የምንኖር

ተላቅቄ

ይቺ ምድራችን ጠረጴዛ... እኛ ካርታ ሆነን ፈጣሪ እንደፈለገ እየበወዘ .. ሲያሰኘው ላጥ ላጥ ፤ ሲያሻው ኮንክር ሲጫወትብን፤ ልጅ እያለሁ የቤተሰቦቼ እጣ ፋንታ ያሸናፈ ቁጥር አልወጣ ብሎ ንዝንዙ ፤ ንትርኩ በዝቶብኝ ይህን ቤት ተላቅቄ እይቸው ያልኩትን ዘመን ዛሬ ቢጋጣሚ ተመስጪ እያለ አስታወሰኩት። ገና የ 8ኛ ከፍል ተማሪ እያለሁ ነበር መላቀቅ ይናፍቀኝ የነበረው። በመጨረሻ ግን የመላቀቁ ነገር ተሳክቶልኝ ልክ በ19 ዓመቴ እንደወጣሁ ቀርቻለሁ። ማለትም ራሴን ቻልኩ። የመላቀቅን ሀልም እንደፈ ያለመው ሰው ያለ አይመስለኝም። ሁል ጊዜ የቁጣና የዛቻ ናዳ ከቤተሰቡ ይወርድብኝ ነበር። ፡ አልፎ አልፎ ቸብ አደርጋለሁ። የዛሬው ተመስጦ የሚገርም ነው። ወደ ኋላ ስበ ወሰደኝ እኩ እዎ እኛ ምንም ሳይኖረን መውሰድ ስለምንወድ ያለእቅማቸው የወለዱን ወላጆቻችን ኑሮ ሲከብዳቸው፤ ጫናውን እግናት ላይ ማሳረፍ ይቀናቸዋል። ባልና ሚስቶችም ድብድብን ያዘወትራሉ። ለማንኛውም ተላቅቅኩት። “እንዳያልፉት የለም” ነው ያለ ኢህአዴግ... እውነቱን ነው።

አማረኝ

እንዲህ ቀዝቀዝ ባለው የምሽት እየር ... የፅድና የእበባ ዛፍ ባሰዋበው ሰፊው ጊቢዬ ውስጥ ከወደድኳት ውብ ቆንጆ ጋር ጃኩዝ ውስጥ ውሃ ተራጭተን .. ትርክክ ባለ የግራር ፍም ዳር ተቀምጠን ከብሉ ሌብሉ ፤ ከአሬስቶ ጥብስና ከቆንጆዋ ከንፈር እየቀማመስኩ እንደ ሀሣን ልጅ ጉያዬ ውስጥ ወሽቂያት ፀጉራን እየዳበስኩ ፤ አይን አይኗን እያየሁ፤ ትንፋሽዋን እየማግኘኩ፤ በላቋ እየሰከርኩ ለእሷ ያለኝን ፍቅርና እድናቆት ውብ ቆንጆናዋን እና እናታዊ ፀባዩዋን እየተረኩላት... የንንዝባችን ብዛትና ግዝፈቱ እየገረመን... ከዳይመንድ ዳይመንድ... ከሸቶ ሸቶ ከመኪና መኪና የሚሻላትን እያማረጥኳት በፍቅር መከነፍ... አመራልኝ! ተዋቢልኝ! አጊጭልኝ! ተደሰኼልኝ እያልኩ የልቤን ሀሳቤን ስሜቴን እየገለጽኩላት በደስታ መደሰት ማየት..... አይን አይኗን በስስት መመልከት... ትንፋሽ ሲቆራረጥ... በፍቅር ሀኪም በከንፈርቺ ታኮሜ መፈወስ... እንደሀሣን ልጅ መበረቅ... አማረኝ እንዲህ አይነት ኑሮ።

እንዲህ ነው ነገሩ

ገድ ነው ብቻ.. ባገራችን ታዕምርተኞች... ታዕምራት .. ታዕምር ያለባቸው ቦታዎች አንዳቸውን ፈሉ:: ኑሮውን በተአምር የሚኖር ሀዝብ... መንፈሳዊ ተአምራት ታከሎለት የአንድ አገር ሙሉ ሀዝብ ነቢያት ናቸው የሚባልበት ጊዜ እሩቅ አይደለም:: በዚህ ከቀጠለ... ደግሞም ይቀጥላል ይህ ሀዝብ እኮ ቁጥም ተኝቶም ህልም ያያል:: ህልሙም ራዕይ ነው:: ጧት ማታ ከመላዕክታን ጋር ይገናኛል:: ይወያያል:: ሲፈልግ መናፍብት ይሆናል:: ሲፈልግ ስጋ ይለብሳል:: ከፈለገ በዶሮ ያርሳል:: ከፈለገ በፊን ያልባል:: ሁሉም እማኝ ፀላይ ነው:: እዩልኝና ጨኸትን ድምቀትን የወዳል:: እርኩስ መንፈስ ይሰፍርበታል:: ለምን ሲባል ዕርኩሣን ቅዱሳንን ሰለሚያሳድዱ ተፈትነው ያልፉ ዘንድ የድቃን ለሠይጣን ብርቱ ከንዳቸውን የሚያሳዩበት ሂደት ነዋ:: መጪውን ዘመን ክፉ በጎውን የእያንዳንዱን አጣ ፋንታ ኮከብ ቆጣሪው መጽሐፍ ገላጩ፤ አንድም ሳይቀር ሳያዛንፍ ይተነበያል፤ ይናገራል፤ ተዕምር በተአምር ነው:: የሽ ዓመቱ አስከሬን አይበሰብሰም:: ምናልባትም ይነቃ .. ይነሣ ይሆናል:: ተአምር ነገር ለኛ አገር ምን ይሳነውና:: ጉድ ሲታይ ሲሰማ ውሎ.. ሲታይ ሲሰማ ያድራል:: በቀን ሁለት ጊዜ ይነጋል:: በፆሎተ ሰዓት ፀሐይ ባለችበት ትቆማለች:: ከበረከቱም ትወስዳለች:: ምን ይሣነናል:: ታዕምረኞች ነን እኮ... በቃ ተአምር በተአምር:: ምናልባት ከአመታት በኋላ ሁሉም ያገራችን ሀዝቦች ከንፍ እውጥተው እንደ አዕዋፍ ይበሩ ይሆናል:: ፈጣሪ መላዕክቱን ሰማይ ላይ በደመና ይጽፍልናል:: ያን አያነበብን ሰሩ የተባልነውን ታዕምር አንሰራለን:: እኛ እኮ ማለት.....

ያደለው ሲፈጠር ደደብ ሆኖ ይፈጠራል::

ደደብነት መታደል ነው:: ደደብ ጨለማ አይፈራም:: ጨለማ ውስጥ ያለው ሰይጣን አይታየውም:: ደደብ ገደል አይፈራም:: ቢገባ ሚሰበር አይመስለውም:: ደደብ የመሰለውን ይናገራል:: ነውር አያውቅም:: ለማንም አይጨነቅም:: ዛሬን ሆዱን ከሞላ ለነገው እያሰብም:: የብልጦች አይን አይቸከልበትም:: በትንሽ ነገር ይደሰታል:: ሹከሹከታ አይገባውም:: ቅኔ አያውቅም ::እናም አይበማንም:: ደደብ ኢድሜው እረጅም ነው:: ደደብ ሲሞት ገነት ይገባል... ደደብ ነበርና:: ደደብነት መታደል ነው::

ዘ- ፍጥረት

የዛሬ ምናምን ዓመት በፊት መሬት ስትፈጠር እኛም ለቅጣት ሳንወረወር አዳምና ሔዋን በገነት ፍቅር ይቀጩ በነበረበት ወቅት ... እቶ ሠይጡ... የሰልጣን ይገባኛል አብዮታዊ ነውጥ በስነላበት ጌዜ... የፈጣሪ ተማኝ እጃቢዎች መላዕክታን አብዮቱን ባያጨናግፉት ኖሮ... ዘ ፍጥረት አጣ ፋንታዋ ምን ይሆን ነበር?

ወይ ዘመን

የኛ ፍልሰት ወደ አሜሪካ አገር የ40 አመት ታሪክ እያስቆጠረ ነው። ታዲያ የገቢ ምንጫቸን ካገሬው ሰው ጋር ያለን መስተጋብር አንቅስቃሴ እይታ ባጠቃላይ ኑሯችን አንዴት ይመስላል ነው።

ቀድመው የመጡት ከቋንቋው እስከ ምግቡ ድርሰ ያለውን ችግር ሲናገሩ ብዙ ውጣ ውርድን አሳልፈዋል። በዛ ላይ በቁጥርም አነስተኛ ነበሩ። እየዋለ እያደረ የስደተኛው ቁጥር ሲጨምር አኗኗሩም ሀበሻዊ አሜሪካዊ ጉራማይሌ ሀይወት ተጀምሯል። ዓመት ሙሉ ቢቀመጥ ከማይሻግተው ሰልፈር አንጀራ ጀምሮ እስከ ማህበርና አቁብ ብሎም አሉሽ አሉሽ ድብድብና መገዳደል ላይ ተደርሷል። እድሜ ለዲቪ በሱዳን የመጣው ወይም ቀዳማዩ ስደተኛ ዲቪን እይወዱትም። ለምን ሲባል ስራ ወዳድ ናቸው። በበረሃ እልፈውና ተፈትነው ሰላልመጡ ግለኝነትን ያስቀድማሉ ይላሉ። በዚህን ተብሎ በዛ ዛሬ በዝተናል። ገና አንበዛለን። ባብዛኛው በወዛደርነት የስራ መስክ የተሰማራ ሲሆን ጥቂቶቹ ተምረው ጥሩ ኑሮ ይኖራሉ። የተወሰኑትም በመለስተኛ የግል ንግድ ይንቀሳቀሳሉ። የወዛደሩ ስራ በክፊል ፋብሪካ ውስጥ ነዳጅ ማደያ ሱቆች ታክሲ ስራና የመሳሰሉት ሲሆን በግል ሙያ የሚሰሩ ክፍጉር ቤት እስከ ምግብ ቤት ያላቸው ናቸው። ድሮ ድሮ ምግብ ቤቶች አርብና ቅዳሜ ምሽት የናፍቆት መውጫ አገርኛ ጭፈራ ያስተናግዱ ነበር። አሁን አሁን ከምግብ ቤቶች ይልቅ የግል ንግድ እየጠፈ የመጣው ሽሻ ቤት ነው። ስደተኛው ከመብላት ይልቅ ጭሱን ከወሬ ጋር ማማግን ተያይዞታል። የጊዜ ነገር ይገርማል።ሽሻ ሙተዳደሪያ ሲሆን ለዛውም አሜሪካን አገር ላይ።

“ራሴንና ሰራዬን ከማንም ከምንም በላይ እወዳቸዋለሁ” አለ አንድ ውዳጄ
ከ Orlando florida.

ባለፈው ጊዜ ነበር ለሰራ ጉዳይ ወደ አርላንዶ ፍሎሪዳ ጎራ ብዬ አንድ ወዳጅ እንደ ሃበኝነት ተቀብሎ ያስተናገደኝ። ጥሩ ጊዜ ነበር ። ፍሎሪዳ ዘንባባዎቿ ከተንጣለለው አስፋልቶቿ ጋር እና በየባህር ዳርቻው የተሰሩ ሆቴሎቿ ብሎም ነፋሻማው እየሮዋ ልብ ይመስጣሉ። ከወዳጄ ጋር ይህን የወግ አምሮታችን ከሰታር ባክስ በኋላ ጋር እያዋሃድን ኮመድዮንነው። በሳል ነው። ወሬዎቹ እንደጅረት ምህዳራቸውን ሳይሰቱ ይፈሳሉ።

ራሴንና ሰራዬን ከማንም እና ከምንም በላይ እወዳቸዋልሁ አለኝ። በርግጥም አሁን ያለበት የኑሮ ደረጃ አባባሉን በተግባር ይመስክርለታል።

አውቅ ባለ ጋራጅ እና የመኪኖች ነጋዴ ሆኗል። ቤትና ነዳጅ ማደያም አለው። ቅን ነው። ነዳጅ ማደያውን የከፈትኩት ዳደኛዬን ለመርዳት ፈልጌ እንጅ እኔ እንኳ እነዚህን በአግባቡ ከሰራሁ በቂ ነበር አለኝ። ግን ችግሩ የኛ ሰው ብዙውን ጊዜ ገንዘብን በጥሬው እንድትስጠው እንጅ ሥራ እንድታመቻችለት አይፈልግም። አሉባልተኞች ነን። የከንቱ ግርግርና ጩኸት፣ የተቆለለ ስም እና ከብር እንፈልጋለን። ብዙውን ጊዜ እየልኝን እንወዳለን። አገራችን ላይ አይተህ ከሆነ ከበሮው ጻኳቴው፣ ጩኸቱ፣ ጭብጨባው፣ ጡሩንባው የደመቀ ነው። ሆኖ በሽ ነው። የአዩልን ስሙልን የእምነት ዓለቶች ሁሉ በማይክራፎን ከየአቅጣጫው ጀርህን ይበሱታል። የእስላሙ አዛን፣ የክርስቲያኑ ቅዳሴና ሰብከት፣ በዛች ትንሽ ከተማ በየደቂቃውና በየሰዓቱ ከየአቅጣጫው ያቅራሩብሃል። አሁን እንደምናወራው መደማመጥ አንችልም። ማነው እምነት በጩኸት እና በሆኑ ነው ያለው። እምነትኩ ከፈጣሪ ጋር በሚለገር የምትገናኝበት እንጅ አዋጅ አያልክ የምትለፍፈው አይደለም። ለእኛ ሀዝብ የእምነትና የፖለቲካ ሰብከት አያስፈልገውም። ጥርሳችንን ነቅለንበታልና። ታዲያ በየካፌ በየቦረንዳው በየደሩ በየሰርቻው ተከልኩለን ምን የምናወራ ይመስላቸዋል? እንዲያው ግን ማስመሰል እንዲታይልን እንዲሰማልን እንፈልጋለን። ይኼ ደግሞ ግብዝነት ነው። ሆይ ሆዩ በዝቷል። ያን ለምደን እዚህ ስንመጣ ሀይወት ምድረበዳ ትሆንበናለች። ጩኸት የለመደ ጀሮ ጩኸት ሲያጣ እንደ ንብ አንድ ላይ ሆ ሆ ሆ ሆ ማለት የለመደ ብቻውን መዋል ማደር ሲጀምር በየመንገዱ ወሬ የለመደ ኮሽታ እንኳ ሲያጣ ይጨንቀዋል። የሰራ ባሽል ያስፈልገናል። ሰራን የወደደ በላቡ ያደረ ከሰው ያልደረሰ የራሱን ኑሮ የኖረ በልቡ ብቻ ተመሰግኖን እምላኬ ያለ

ገነት ይገባል። ሌላ ዝባዝንኬ አልልታና ከበሮ አያስፈልገውም። አውነታው ሲገለበጥ የእኛ እምነት ሳንሰራ ለመክበር ፈጣሪን የምንግፀንበት ግርግር ነው። ይሄ አገር ለኔ ምቹ ነው። ሰራ እወዳልሁ። የሰራ አገር ነው። እየሰራሁ እኖራልሁ። ሌላ ድራቅ አያስፈልግም። እንተም ሰራህን ውደድ። ከሰራህ ከፈጣሪም ከራስህም ከሰውም ጋር ሳትጣላ ትኖራለህ። አለኝ ይኼ ወዳጄ። ጥሩ ጊዜ ነበር ብቻ.....

የሀይወት አጣ ፋንታ ሆኖ እንፋረዳለን አንጅ
ከሚች ይልቅ እኩ ገዳይ ምን ጊዜም ንፁህ ነው።

ብዙ ጊዜ በቀል ይወገዛል። እውነታ ይሸፈናል። ያልተነካ ግልግል ያውቃል አይደል ነገሩ። በቀል እንዳይደርስበት የፈለገ እማ በራሱ እንዳይረግ የማይፈልገውን በሰው ላይ አለማድረግ ነው። ብዙውን ጊዜ በቀልን የሚያወግዙ ሰዎች ከሰው የሚደርሱ ናቸው። ሥራቸውን ስለሚያውቁ በሰፊሯት መሰፈርን ሲያስቡ ያስፈራቸዋል። ያላማቅቃቸዋል። የራሳቸውን ኑሮ የሚኖሩ የበቀልን መልክና ቁመና አያውቁትም። የሃብታሞችን ባላውቅ ድሆችህ የበላቸውን ቅማል አልመዝምዘው ሲገሉ ተሀንን ጨፍልቀው ደሙን ሲያሸቱ እንዴት ነው ሚደሰቱት። ስለተበቀሉ አይደል። በውስጣቸው የታባህንስ ብለው በተባይ የሚፎክሩት። ታዲያ ሰው በሰፈረው ደህፈር ዘንድ ስራውን ከራሱ ላይ ቢያውሉለት ምን ላይ ነው ሀጢያቱ? ለምንድነው እውነት ምትቀበረው? በሰው ቁስል ጋሬጣ ያልርህራሄ ላስገባ ሰው በርሱ ቁስል ያንኑ ጋሬጣ ቢያስገቡበት ምን ላይ ነው ስህተቱ? ለምን እጁን ስነዘረ?

ሌዘር ጃኬቱን የበጫጨቀቸውን አይጥ ይዞ ዘይት አንተከትኮ ጠብሶ የገደላትን ዓደኞቹን ተጣልቆዋለሁ። እንሰሳ ነች። ጃኬቱን ሳይሆን ቆዳነቱን ነው የምታውቅ። ለምን ብዬ የሰራው ስራ ዘግንኖኝ ተለያይተናል። ነገር ግን እኔምሮ ያለው ሆን ብሎ በሰው ላይ ግፍ ቢሰራ መልሱ ምንድን ነው የሚሆነው? የእጅህን ይስጥህ? እሱ ይበቀልህ? ማን የዘራውን ማን ያጭዳል። ሰው የዘራውን ያጭድ ዘንድ ግድ ይላል።

ይኸን ያልኩበት ምክንያት ብዙውን ጊዜ ብዙዎችን በማናውቀው ነገር ጥፋትን አንድ ወገን ላይ ስለምንደመድም ነው

ጊዜው ሲደርስ

በደርጉ መንግሥት ውድቀት ዋዜማ ላይ አንድ መንፈሳዊ አባት ተነስተው እኔ እየጨነቀኝ መጥቷል። እየጠበበኝ ነው ብለው ተናግረው ነበር። እዎ መጭው ዘመን የፍዳ ዘመን እየሆነ ነው። ኑሮ እያደር ከፍ ቢል አንጅ ዝቅ አይልም። ዓለማችን ጠባለች። አንሳለች።

በአንድ ወቅት አንድ ጋዜጠኛ አልበርት አንስታይንን ስለ 3ኛው የዓለም ጦርነት ምን ሊመስል እንደሚችል ጠይቀት ነበር። አንስታይንም የመለሰው መልስ ስለ 3ኛው የዓለም ጦርነት መገመት አልችልም። 4ኛው የዓለም ጦርነት ግን በድንጋይና በዱላ እንደሚሆን በእርግጠኝነት መናገር አቸላለሁ ነበር ያለው። የሰው እስተላሳብ እንደሆነ አያነስ አየወረደ እየጠበበ መጥቷል። ፈጣሪ በጥበቡ መፍትሄ ካላመጣ በቀር ነገር ግን ቃሉ ይፈፀም ዘንድ ትንቢቱ የሚፈፀም ከሆነ አልቂቱ ሩቅ አይደለም። የዚህ ዘመን ትውልዶች በመሆናችን በእጅጉ አዝናለሁ።

የፍቅር ቦታ

የገጠር ጎረቤት ፍቅር የዘረው ሰሞን ፋጩት ያበዛል። ገበዝ ሰሞኑን እኔኑ ሊሸነቁጠኝ ፈልጓል መሰለኝ አፏሞ አፏሞ እያለኝ ነው። እንዲያው ግን ፍቅር የጀመረ ሰሞን ውጭ የሌለበት እዩኝ እዩኝ ያልደራበት ፍቅረኞች ብቻ የሚያሳልፉበት ቦታ የት ነው። ይሄ ቅራቅንጃም መቪ ቤት ፈረንጅ ሲያደርግ አይቼ እኔም ተቃቅሬ ሰገባ መቪው ፍቅር አፋርሴ ጭብጥ ይዞ ብቅ ይልና ያልታየኝን አሳይቶኝ በማፍቀር ፋንታ እንደጠራጠር አድርጎኝ ገፀባህሪያት ደም እምባ አስለቅሰኝ ጨዋታ ፍርስርስ ያደረ እንጀራ ቁርስርስ ነገም ያንተ ነገር መጨርሻው ይሄው ነው። ብሎ በ the end ይዘጋዋል። ሁለተኛ አዲስ ፍቅረኛ ይገፍ መቪ ቤት አልሄድም።

እንዲህ ወደ ማታ መሸታ ቤት መሄድም ሰካራምና ዘመናዊ የልቡን ይናገራል ነውና ወይ እኔ ወይ አሷ ያልሆነ ነገር ዘባርቀን ይችን የዘንድሮ ሽከላ ፍቅር ሲብረናት ልንለያይ ነው። ቤት ውስጥም ይሰለቻል። የት ነው የልብ የልብ መጫወቻው ቦታ። አይ እምየ አግሬ ችም ችም ብሎ በነፋስ እየተውረገረገ እስከሰታ ከሚወርደው የዛፍ ደን ውስጥ ቁጭ ተብሎ ማዶ ግርማ ሞገስ የተላበሰው ፀሀይን አትጠልቁም ብሎ ጠፍኵን የሚያገፈፈግጣትን ሰንሰለታማ ተራራ እያዩ ውብ ከላሲካል የሆነው የእንሰሶች ጩኸት አየተሰማ ከታች ለተቀመጡት ጥንድዮች ሞራል እንደሚሰጥ ሁሉ ፏፏ እያለ የሚያንጨበጭበው የፏፏቱ ድምጽ እየተሰማ በሙሉ ልብ ሙሉ ሃሳብና ሙሉ ስብዕና እየተወራ በለመለመው ሳር ላይ እየተንከባለሉ የተጫወቱት ፍቅር ትዝታን ሰንቆ ገፁህ ተፈጥሮ ቋሚና ዘላቂ ፍቅር አዋቅሮ ያልፋል። ይሄ ሲቀር ሁሉም ነገር አብሮ ቀረ። የውሸት ነገር ሲመጣ ፍቅር ውሸት ሆነ። ለአንድ ሰአት በሚታይ መቪ ቤት ውስጥ የተጀመረ ፍቅር በአንድ ወር አድሜው ያጥራል። ሰከረው የተገናኙ ሲሰክሩ ይለያያሉ። የዘመኑ ፍቅር.....

በትዳር መጓጎጥ

አሸፋፋፋፋ..... አሸፋፋፋፋ

አማትህ ይረሩ እንደጎመንዘሩ.....

ወንዱ ልጅ በሀፃንነት አንቀልባ ላይ ታዝሎ አሸፋፋፋፋ ይዜምለት ነበር። አማትህ ይረሩ ለምን አል ነበር? ወልደው አሳድገው በሰጡ ለምን ይረሩ? ላልጠፋ ዜማ ምንው ከፋ ሆነ ሰው እያልኩ ለራሴ ራሴን አጠይቅ ነበር። አሁን አየኋታ አዳሜ ስትቀምስ። እኔ እንኳ አልቀመስኩም። መስማያ እያሳጣህ አይደል ነገሩ? በተለይ በሰደት ላይ አማት የፀሃይ መብረቅ ነው። ብዙ ጓደኞቼ ተማረዋል። ትዳራአቸው የፈረሰባቸውም ቤት ይቁጠረው። አማት በአሜሪካ አበሰኩ ገበስኩ።

እኔ ምላው እነዚህ አዲስ አበባ ያሉ ኢንባሊዎች ሰርተው ሚበሉትን ገበዝና ቆንጆ እየከለከሉ ከትዳር ለሚለያዩ አርጊቶች ሺዛ ሚሰጡ ለምን ይሆን? ከመጡ በኋላ ግሪን ካርድ በልመና ያስታቅፏቸዋል። ከዛ በኋላ እቶ ባል ከባልነት ወደ ባርነት ይቀየራል። ይደለትበታል። ይወሰንበታል። የቅጣት ብይን ይተላለፍበታል። ከአገር ቤት እስከ የሰደቱ አገር ያለ ሀብት ንብረቱ ተጠሪነቱ ለአማት ቤተሰብ ይሆናል። የመጀመሪያው አንቀጽ እምሽቶ መግባት፤ ጓደኛ ጋር መወያየት 0.50 ሳንቲም አውጥቶ ሻይ መጠጣትም ሆነ መጋበዝ በስቅላት እንደሚያስቀጣ ይነገረዋል።

አቤት አማት..... አማትህ.... ይረሩ

እንደጎመንዘሩ..... አሜን

ያማት አይን ግልምጫ አይጣልባቸው። ካስፈለገም ጀርባዬን ዳበስኝ ይህ ባለፈ ሊሉ ይችላሉ። በዚህ ምድር ብቸኛዋ ቆንጆ ቤት የላቸው ልጅ ብቻ ነች። ተጠቀምክ፤ አደነቆርካት፤ አከሳሃት፤ ተጫወትከባት የተለመዱ የአማቶች ንቁሪያ ነው። ካስፈለገ የረገማል። ካስፈለገም ታንቄ ሞታለሁ ይላሉ። አሜቱ አማት ብቻ የትዳር ውጋት ናቸው። እንደጎመን ዘሩ ይረሩና የሰው ባል ሳያሳርሩ.....

መናፍሰት

ይሄን Youtube ስከፍተው አሁን አሁን የማሳየው ጉድ የለም። ዝም ብሎ ከገረመኝ አንዱ ሰይጣን አባራሪዎች እና ሰይጣን ተሸካሚዎች ቁጥራቸው በየቀኑ መበራከቱን ሳስተውል ከእኔ ላይም ባልቀንዳሙ ቸቸ እያለብኝ እንደሆነ ፍርሃት በጀርባዬ ገብቶ አትት እያለኝኝ ነው። ጥበበ ወርቅዬ እንኳ ይበለኝ የእጄን ነው ያገኝሁት ሲለን ከርሞ ዛሬ ላይ ግንባር እየደበደበ አጋንንት ሲያጥረገርግ አየሁት። ልጅ እያለሁ የእናትህ አውሊያ /ቆሌ/ ተጣልቶሃል ተብዬ እናቴ ያልውሰደችኝ ቦታ አልነበረም። እስኪ አሁን ከልጅ ጋር ምን አጣላው። ቢጣላ ቢጣላ አሁን ላይ ቢጣላኝ ምን ነበረበት። ሆኖም ግን ተጣልቶሃል ተባልኩ እንጅ ሲገጥመኝ አይቸው እሳውቅም። የሰው ሁሉ አገር ሰይጣን ቴክኖሎጂ ላይ ይሰፍራል። የእኛው ደግሞ ሀፃን ልጅ አደካማ ላይ ደካማም ስለሆነ ማንም አየመነጠቀ ያስወጣዋል። ምንድነው ግን ኢትዮጵያ ላይ አየተደረገ ያለው? ሌላ አገር ላይ እንዲህ አይነት ጉድ የለም። አባራሪም ተባራሪም ምንስ አይቶበን ነው የደከመን የሚያለፋ ። የማየው ሁሉ እውነት ከሆነ በእውነቱ ይገርማል። በእርግጥ እኔ በእንደዚህ አይነቱ እምነት ውስጥ አይደለሁም። ከሆነ ግን አባራሪዎችን አደንቃቸዋለሁ። ወይ ዓኛው ሸ.....

ድሮ ቀረ

በደት ላይ ሆኜ አንዳንድ ነገሮች በትውሳታ ትዝ ይሉኛል። አሁን ወራቱ ፀደይ ነው። የበልግ ጊዜ ይሄኔ ነበር ምጫምጫ ለቀማ ወደ ጋራውና ሸንተረር የምንወጣው ጥርቅምቅም ብለን እጋምና ዋንዛ ለቀማ። አይ ልጅነት ደስ ይል ነበር። ጨዋታው ስለባንቲው ዲሞሩ፤ ስኞ ማከሰኛው፤ ኸረ አምሳሌው ፤ ዜላሎ ዝ ዋይ እሸከም እሸከም ፤ ገመድ ዝላዩ፤ ብዩ ምን ያልነበረ ጨዋታ አለ።

ልጅነት ድሮ ቀረ፡- ትልቁ ቁንጮ ቆርሮ ንፍጥ አፍንጫው ላይ ማያዝረከርከ ልጅነት ምን ልጅነት ነው። ፍቅር ነበር ወንዞች ታጥበው ባህር ሰርተው ልንሞኝባቸው ልንጨባረቅባቸው መዘጋጀው ጊዜ አሁን ነበር ያሁኑ ጊዜ ልጅ ምን ጨዋታ ይጫወታል? ቁጭ ብሎ ነው አሉ ወሬ የሚጠርቅ ሳይሆነው ሌላ ጉድ የሚያስብ ያሁን ጊዜ ልጅ እና ድመት ሶፋ ላይ ከሰፈሩ መቼ ደጃ ያምራቸውና።

ቤት አሰራር ድሮ ቀረ፡- ስሜንቶ ሳይነካቸው ማሃንዲስ ሳይቆምባቸው እነዛ በጥሬ ድንጋይ የተሰሩት ወገቤን ሳይሉ የልጅ ልጅ የኖርባቸዋል። ስንት ወግ ማረግ አሳልፈዋል። ዛሬ ከእነሱ ጎን አምሮ ተቀብቶ እና ተሸቀርቅሮ የሚቆመው ፎቅ እናንተ ደካሞች ብሎ ስቆ ሳይጨርስ ተሰነጣጥቆ የዘመማል። የብርቅርቅ ነገር እድሜ የለው አይደል እንደዘመኑ ጋብቻ ዛሬ በሊመዚን ተድረው በሳምንቱ እንዳሚፋቱት የድሮዎቹ በፈረሰ ተድረው ፍቅራቸው ዘለአለማዊ ነበር። በሠርጋቸው ዋዜማ የወጌ የወጌን በዳኪ ፍትፍትቴን ተብሎ የእኩሌ ልጅ ተበላ እናት አባት ታኮራ ነበር። ዛሬ የማናት ልጅ ሳይሆን የማን girl friend ነበረች ነው የሚባለው። የወጌን የሚለው ዘፈን አገር ለቆ ወጥቶአል። የሠርግ ቀናቸው እሱ ሌላ ያያል። አሷም ሌላ ታያለች። ልጅስ ሲረገዝ አባቱ በውል ይታወቅ ብላችሁ ነው።

ሙጃ ትውልድ.....

በነዱት የሚነሳ ምክንያቱን ሳይረዳ ሲለቀስ የሚያለቅስ ከሞቀው የሚዘፍን መውደዱ ጭፍናዊ ሌሊት ያየውን ህልም ጥዋት ማያስታውስ ራሱን የማይገስጽ ሥልጣኔንና ሁዋላ ቀርነት ለይቶ የማያውቅ ተዝካር በልቶ እመት ደግሙ የሚል ውል የጠፋበት ትውልድ፤ ሙጃ ዝም ብሎ ሙጃ ራስ ውዳድ በግምት የሚኖር እንደገና አንድ ላይ ተያይዞ የሚነጉድ ጉድ ሲጮሁ ያንኑ ደግሞ የሚጮህ ገደል ማሚቶ የሰው አድናቂና ተመልካች የሚጠቅመውን እና የሚጎዳውን ለይቶ የማያውቅ ገል ኮሽ ባለ ቁጥር የሚደነበር ደንባራ ባልሰራው ሰራ የሚኮራ ሳይኖረው የሰው ብር የሚቆጥር ያልጠየቁትን የሚጃፍት ጃፋታም ትውልድ..... ምን ይባላል?

እውዛወዛለሁ እንደገደል ዛፍ

ያለቀኔም ማልሞት ከቀኔም አላልፍ። አባ ጉራንዴ አረቄ ይወድ ነበር። ጠጥቶ ሞቅ ሲለው ነበር ይችን ነጠላ ዜማ የሚለቅልን። ሰከራም ጥሩ ነው፤ የዋህ ነው፤ ወይ ይጮሀል፤ ወይ ያለቅሳል፤ ወይ ይዘፍናል አቅም የለውም። ከገፉት ይወድቃል። ከመቱት ይደማል። መምታት አይችልም። እንኳን መምታት መናገር የሚፈልገውን እንኳ በቅጡ መናገር አይችልም። ወይ..... ሰከራም እና ዘመናይ የልቡን ይናገራል። ሰውም መጥቶ ያዳምጠዋል። እኔም ዛሬ ሰከራአለሁ የልቤን ልናገር ነው።

እየ እንዲያው ስብሰባ ሲኖር ሰውን አያስከሩ መሰብሰብ ነበር። አዳሜ የለብ የልቤን እንድትናገር። እኔ ምላው ጅልና ሰከራም እንድ አይነት ነው። ወይስ ይለያያል? ሞኝ ማለት ሲወለድ ጀምሮ በተፈጥሮ የሰከረ እንደሰከረ ኑሮ እንደሰከረ የሚሞት ለምንም ነገር ደንታ የሌለው ... ታዲያ እንደዛ ከሆነ እኔ ሞኝ ነኝ ። ስለዚህ መስከር ማቆም አለብኝ። በልጅነቴ ከቤት ሚወራውን ከውጭ አታውራ አባል ነበር። እኔ ግን አዘራው ነበር። እናቴ ግምትን ሞኝ ወለድኩት ትለኝ ነበር። አሁን አሁን ትዝ ሲለኝ እናቴ ታባዝነኛለች። እኔን ሞኝ ልጅ በመውለዱ ። አሁን ጓደኛ የለኝም። የሚነግሩኝን ለሌላ ሰው ስለመናገር ሞኝ ነው ስለሚሉኝ አይቀርቡኝም። የሚተናኮለኝ የለም። ሞኝን ማን ይነካዋል።

አሁን ሰከራአለሁ። ላወራው የነበረውን ወሬ ጠፋብኝ። እንዲያው የሚጋብዘኝ እማ ባገኝ ብዙ አሰከር ነበር። የሰው ገንዘብ ነዋ። ያልደከሙበት።

ይሄ ስደተኛ ሃበሻ ባር ውስጥ ሲጠጣ ባለፈ ወንበር ላይ ተከፍሶ እሜጭር ጉርድ ለብለው ከሚያስተናግዱ ሴቶች ላይ አይኑን ማጉረዝረዝ ይወዳል። ደጀ ስላም እንዳለ ሁሉ ወሬው ሁሉ ልመና ነው። ብሶት ነው ዋይታ ነው። ላይ ወንዱ ተቀጣ፤ በሰው እገር ላይ.....

የራብኝን እኔ መቸ እውቀው ጌቶቸ
ቢብሰኝ ሄጃለሁ ገመዴን ፈትቸ።

የእኛ ጥቁር ውሻ ነበር እንደዚህ ተናግሮ የጠፋው። አላገኘነውም። ፈለግነው አስፈልግነው መድረሻውን ማግኘት አልቻልንም። ቤተሰቡ አሰከ ከብቶቻችን እንወደው ነበር። ከብቶች የልሱታል። እኛ እንዳብሰዋለን። ሲያደንቁት ሲቆጡት ሲወዱት ሲጠሉት ያውቃል። እንደውሻ ሳይሆን እንደሀግን ልጅ ነበር የምናየው። በመጥፋቱ ቤተሰቡ አልቅሷል።

የጠፋበት ሚስጢር ፡- ሁሌም ይታሰራል። ጀፋር እንዲሆን በሌላ መልኩ ደግሞ ዙረት ሄዶ በሽታ እንዳያመጣ በሚል አሳቢ ። ታዲያ ከአለታት አንድ ቀን አባቴ ስጋ አመጣና እንደወትሮው ሁሉ ሰንሰለቱን ፈትቶ ይዝናና በማለት ሥጋውን ሰጠው። የእኛው ጥቁር ውሻ የራብው ሌላ ነው። በፍቅረኛ አጦት ልቡ እየተናጠ አንባ በእይት እየሞላ ሣግ እየተናነቀው ኖሯል። አባቴ ምነው ይሄ ውሻ ሥጋ አልበላም ብሎ ተጨነቀ። ውሃ አቀረበለት። በፍፁም ሊበላ ሊጠግ አልቻልም። አባቴ ለደቂቃዎች እየው። ለካስ ስንብት ኖሯል። የፈለገው ስጋ ይህ አልነበረም። በአጥፋ ሾልኮ ሮጠ። አባቴ በሰሙ ጠራው። ለአፍታ ዞሮ እላየም። እንደበረረ እንደወጣ ቀረ። እንወደው ነበር። አልዳርነው አልኳልነው ። የዛች የሴቷ ውሻ ጠረን ጠራው። እንዳንኛት ምን ብሏት ይሆን። እኛን እንዴት አረግመውን ይሆን። የእሷስ አቀባበል ተርቦ ተጠምቶ የመጣን ያ እንደ አሳቱ ጎመራ ይፈላ የነበረው ልቡ ያ የናረው መውተፊያው ሲያንኛት እንዴት ሆኖ ይሆን። በላይዋ ላይ ወጥቶ ፋር ፋር ካለ በኋላ ያቅቢጠበጠው ሃጢያቱ ተመንጥቆ ሲወጣለት እንደታረደ በሬ ጓጉሮ ሲወርድ የእሷስ መልስ እንዴት ይሆን? ነው ወይስ የፈለገውን ሳያገኝ ለቆመለት አላማ መስዋእትነት ከፍሎ ውሃ ወሰዱት ቀርቶ ይሆን?

ፍቅር እውር ነው?

ለእኔ ግን ፍቅር እውር ሳይሆን ጠንጋራ ሽውራራ ከውካዋ ውቃቤ በሰ ነው። ከብር ይነሳል። ከሰው ቤታች ያደርጋል። አገር ጉድ ያሰኛል። እመድ ያሰብላል። ኮሳ ያስቆረጥማል። ያልሆኑትን ያደርጋል። ታዲያ የምን እውር ያያል እንጅ አላምር አጠናግሮ ያያል። እይገቡ ጉድጓድ ያስገባል።

በተለይ በአሁኑ ጊዜ ጠንጋሬ በነፃ ገበያው አለም ገብቶ እየነገደ ነው። ስንቱን አከሰረው እኮ እግበሰበሰው በኮንትሮባንድ ቱባ ሃብታም ሆነ እኮ ነብራሬ

በአሁኑ ጊዜ ፍቅር ብሎ የሚሟዘዝ በእጁ ያለችውን ያጣል። ገንዘብ ሆነ ጨዋታው። ከሌላህ የለሽም። ሆነ ዘፈኑ። ሁሉም ነጥቆ ሯጭ ቀማኛ መነገጃ አድርጎታል። ፍቅረኛ እንኝሁ ብሎ ከፍቅረኛ ጋር መዋል በሬ ካራጁ ጋር ነው። የእርድን ቀን መጠበቅ እና መሰዋት ነው። ከዛ በሁሉም ማን ዞሮ ሊያይ። ማነህ ባለ ሣምንት ቸር ያድርሰህ ነው። ውጥመድ ውስጥ ገብቶ አንገት አሰይዞ መንደፋደፍ ነው። ስንቱ ቀምሷል ። ቤት ይቆጠረው።

9ኛ ክፍል

9ኛ ክፍል የጉርምስና መጀመሪያ በግር እንደሚጠበሰ በቆሎ የሚፈካበት ፤ የብብት ጠረን የሚያውቅበት ፤ አይኑ ወዲህና ወዲያ ሚማትርበት ፤ አታይ አታይ ሽሙጉሙን ሽሙጉሙን የሚበዛበት ጊዜ እንደ ሰዓት ወደሁዋላ የሚጠመዘዝ ቢሆን እንደገና መመለስ ቢቻል ሰንት ያመለጠ ነገር አለ መሰላችሁ። ከአኛ ክፍል 6 ቆንጆ ሴቶች ነበሩ። ወንዶችስ አንዳትሉ ከወንድ ቆንጆ እኔ ብቻ ነበርኩ። ሃሃሃ አውጎቱን ነው።

አንዴ ዓደኛዬ 6ቱንም ወዶ ይሆን የነበረውን አሁን ላይ ሳስታውሰው ፍቅር ፤ ነው። ፍቅር ፤ ጊዜ ብቻ ነው የሚባለውን የውሸታሞች ተረት ተረት ውሸት እንደሆነ ያውኩበት ጊዜ ነበር። 6ቱን እኔም አወዳቸው ነበር። ሌሎችም እንደዛው ፍቅር እንድ ጊዜ ነው ፍቅር ከእንድ ሰው ነው ያለው ማን ነው? ቆንጆ ቆንጆውን ማፍቀር ነው አንጅ።

9ኛ ክፍል ቤት መግባት ያጥወለውላል። ውሎ አዳር አዛው ክፍል ውስጥ ቢሆን እንዴት ባማረ።

ግን እንድ ተንኮሉ ገንዘብ የለም። ብር የት ይምጣ። ብር ከሌለ ደግሞ የልብን መናገር ዳንት ነው። አላሙዲን አባቴ በሆነ የሚል ምኞት ያስመኘኛል። አላሙዲንስ 9ኛ ክፍል እያለ ምን እንዳጋጠመው ማን ያውቃል? ያኔ እሱም ፋጉሎ ደሃ ይሆን ይሆናል።

ምላሽ ይሞረዳል። ቀልድና ጀክ ቆንጆቻቸን አስቆ አላስቆ በባዶ ኪስ ቆንጆ ሴትን እጅ ለማስገባት ወሽትና ጉራ የሚያብዛበት የቀማታ ጊዜ 9ኛ ክፍል የታሉ አሁን ከእኔ ጋር የተማሩት ... 6ቱን አፋልጉኝ።

ቃሪያ የመቆርጠም ትጠናውቶኝ ሱሱ
ለእጅ አመል ዳረገኝ ሌባ ለረገኝ ጦሱ።

ለባ ቁምልኝ አባ ቁሜ ጎበዝ እና ታታሪ ሰራተኛ ነበሩ። ከጧት እስከማታ ሰራ ላይ ናቸው። የሚሰሩት ለያጡም። አንድ አሁድ ቀን ብቻ በጣም ነጭ ጋቢ ለብሰው ይውላሉ። ሥራ እከባሪ ሰው እከባሪ አባ ቁሜ ሲያገኙ ልጄ እንዴት እይርክ እንዴት ዋልክ ይሉኝ ነበር። ንግግራቸው የዋህነት እና ቀንነት የተላበሰ ነው። ሳይመከሩኝ አይሄዱም። የተሸከሙት ነገር ካለም አግዛቸው ነበር። ይመርቁኛል። ለሻሂ ብር ቢሰጡኝ ደስ ባላቸው። ግን የላቸውም። ይቅርታ ከፊታቸው ይነበባል። እጄን ይዘው ብዙ ይመከሩኛል። ልጄ አንተ አግዚያብሄር የባረከህ ነህ። ይኸውልህ የዚህ ሰፈር ልጆች ቃሪያዬን ጨረሱት። እኔ ጎብጫ ኮትኩቼ እና ውሃ አጠጥቼ መና አስቀሩኝ። ባለፈዎች ናቸው ይሉኛል። ልቤ ከፋኛ ያዝናል። እዛው ጎሳህን አውጣ የሚለኝ ሳግ የተናከቸኛል። ያሳዝኩኛል። ቃሪያቸውን ምቅርጥባቸው እኔው ራሴ ነኝ። ለከፋት አልነበረም። ቃሪያቸው ከእንጀራ ጋር ሲቆረተም የጣፍጣል። ብዙ ቃሪያ ቀምሻለሁ። እንደአላቸው የሚጣፍጥ ቃሪያ አጋጥሞኝ እያውቅም። ሁለተኛ አልነካባቸውም ብዬ ግን እያሰችለኝም። አሰርቃቸዋለሁ። እኔ መሆኔን ቢያውቁ እና ቢያዝኑበኝ ዛሬ አልኖርም ነበር። አባ ቁሜ ደግ ሰው ናቸው። እውዳቸዋለሁ። አዝንላቸዋለሁ። ግን ቃሪያቸውን አሰርቃቸዋለሁ። ይቅር ይበሉኝ አጥፍቻለሁ። ከባለፈዎቹም እንዱ ነኝ። በእኩል ባገኛቸውና ከእግራቸው ላይ ወድቄ ሃጢያቴን ብናዘዝ እንዴት ደስ ባለኝ።

የሚቻል ቢሆን

ሚቻል ቢሆን አለዋፍ ሆኖ መብረር፤ እሳ ሆኖ መዋገት፤ አንበሳ ሆኖ ማግሳት፤ ሺረ በፍፁም ሚቻል ቢሆን አይቶ መመለስ ከነ ሞናሊዛ፤ ከእነ ኪሎ ፓትራ፤ ከእነ ሜርን፤ ከእነ ሰሜራ፤ ከእነ ቆንጆት፤ በላይ ቆንጆ ሴት ሆኖ በአይኖቶ ሽዎችን የለዳም ዘሮችን አይናለችውን አዙሬ ውብ ዓሌን አውረግርጊባቸው ልብ ስቅ በሚያደርገው ሳቄ ከት ብዬ ልባቸውን ብርክ አሰይገሮ በአለንጋው ጣቴ ነካከ፤ ዘማ ፀጉሬን አርገፍግ። ነፈዙን የእኔ ብጤ ወንዶችን ምራቅ ማስዋጥ ልብቸውን ማጥፋት ሚቻል ቢሆን ሆኖ መመለስ አንደሀልም አንዴ ብቻ ባይኖረው ልው ብዬ ዘላለማዊና ምናባዊ ገፅታዋን በህሊናቸው አስቀምጦ መሄድ አንዴት ደስ ይላል። ሰፍሳፎችን ማንሰፍሰፍ እውነቱን ነው ቆንጆ ሳይ አንዴት ሰፍ አንደምል እኮ አንኳን በአይታ ሲወራላቸው የዚችን ዓለም አፁብ ድንቅ ተፈጥሮ ተመስጦ አስተውላለሁ። ሚቻል ቢሆን የቆንጆዎች ሁሉ ቆንጆ ሴት ሆኖ መመለስ ብዙሀንን በምኞት ፈረሰ ማስጋለብ ከዛ ተመልሼ ወደፋንጋው ወንድንቴ መመለስ እና ስለነበርኩት ሲወራ መስማት.....

ምን ልሁንልሽ

.....ምን ልሁንልሽ.... ከማንም በላይ ከራሴ አብልጦ እኮ ነው የምወድሽ.... ያላንቺ መኖር አንደማልቸል ታውቂያለሽ። አንቺ ከሌለሽ የእኔ ሀይወት ልትኖር አትችልም። የእኔ ፍቅር አባከሽን ቅረቢኝ አፍቅሪኝ አንቀባሪኝ ። እኔም አከብርሻለሁ አንቀባርሻለሁ ። አንቺን ፍለጋ ያንቺ ፍቅር ስንቱን አገር አዙርኛል። ደከምኩልሽ ፣ ማሰልኩልሽ የኔ ቆንጆ በዓለም ላይ ከአንቺ የሚበልጥ ቆንጆ ማን አለ? ማንም ቆንጆ ነን የሚሉትን እኮ በ20 አጥፍ ነው ምትባንሻቸው። የእኔ ንግሥት አንቺ ብቻ ውብ ግን ጥላ ሆንሽብኝ። በእጄ ሰይዝሽ ትመለጩለጭና በረሽ ትርጭለሽ። ምናባቴ ሳድርግሽ። የእኔ ውብ ማማሬ ፣ ማጌጤ ፣ መብላቴ፤ መልበስ መርገጤ ባንቺው እኮ ነው ። እባክሽ በቁንጂናሽ አምላክ ፣ በውበትሽ ሞት ይገፍሻለሁ ከሰው ሁሉ አብልጠሽ አፍቅሪኝ፤ ቅረቢኝ፤ ውድድድድድድ አድርጊኝ። እኔ እኮ በጣም ነው የምወድሽ < ዶላርየ > የእኔ ማር ጥፍጥ ነሽ።

ፈቱን መድሃኒት ነው ማልቀስ ተንሰቅስቆ

ሆዱ ለቆሰለ አንጀቱ ተጣብቆ ።

... ለሆድ ደዌክፋ ሀመም ፍቱን መድሃኒቱ ማልቀስ ነው። ስቅ ስቅ ብሎ ማልቀስ አንደገና እየቆየ በሳግ አያባበሉ እስኪወጣ ማልቀስ ።

ከልጅነት የሚናፍቅ ትልቁ ነፃነት ጮኸ ብሎ ማልቀስ ነው። በነፃነት ያለምንም ይሉንታ መንፈቅፈቅ ማመብየ ምንድን ነው የፈለከው? ምንም ማልቀስ ብቻ ሆድ ውስጥ ያለ ጉድ ፕሮግራም ብሎ ይወጣል።

የልጅነት ትልቅ ጥቅም ይሄው ነው። ያለ አሽሚጣጭ ተንቧ ብሎ ብሶትን በአልቅሶ መገላገል። የሆድ ማሳጅ ነው። ትልቅ ከሆንኩ እያማረኝ ማግኘት የተሳነኝ ነገር ቢኖር ማልቀስ ነው። እንዴት እድርጌ ሰው ይታዘበኛለሁ። ማን ያስለቅሳል? ሰው እንደሆነ ከማያገባው ገብቶ የሰው ነገር ነው ሚያቦካው። የራሱ ስንት የሚያስለቅሰው ነገር አያለ ፤ ሰው ባለቀሰው ይጠቋቆማል። አርቲስት አበበ ተካን እወደዋለሁ። ምክንያቱም አይኑን እየጨፈነ ምን የሉኝን አሸቀንጥሮ አንባለሁ እያለ እስኪበቃው በየመድረኩ አላገነገር። እስኪወጣለት ኮምከሞታል። እኔ ባለቅስ አበደ ነው የምባለው። ባብድማ ማልቀስ ሳይሆን የአውነት ያለህ እያልኩ ነበር ስፍራዬ የምውላው። ችግሩ የእኛ አገር አብደት የሚገኘው ከደብተራ ውለሽ አንጅ በራሱ የሚያብድ የለም። ውሎሽና አብደት ደግሞ አይገናኙም። አያቺሁ ግን የእኛ አገር ሰውን አሳብደን በእርቃት የምንሰቅ በአብደቱ የምንደሰት ጉዶች አኩ ነን። ከማውቃቸው አብዶች በጠቅላላው ማለት ይቻላል ሰው ውሎባቸው አበዱ ሲባል ነው የሰማሁት። ታዲያ ይሄን ጉድ ለቅሶ ብቻ ይገልፀዋል? አንድ ትንፋሽ ለቅሶ ከአንድ መንታ አንባ ጋር የደም ጠብታ ነው።

ፍቅር

ፍቅር ፍቅር ፍቅር ... ብዙ ብዙ ተብዙላታል። ፍቅር ማን ነው? ፍቅር ምንድን ነው?

ፍቅር ማለት በስምምነት አብሮ መኖር ሲሆን ለመስማማት መከባበር፤ ፍትሃዊነት፤ ሃቀኝነት፤ መተሳሰብ፤ ግልፅኝነት፤ ተጠያቂነት፤ ይቅር ባይነት፤ ታማኝነት፤ እማኝነት፤ ብሎም ስህተትን ማመንን ሁሉ ያጠቃልላል። አንግዲህ የፍቅር ሲጋና ደግሞ እነዚህ ከሆኑ ካንሰርዝና ቅስፈጥቼ ደግሞ የላይኞቼ ተቃራኒዎች እነ አለመከባበር፤ ግለኝነት፤ ራስ ወዳድነት፤ ራስ ወዳድ ማለት የራስን ነገር አጥብቆ የሚወድ ሳይሆን ለራሱ ሲል የሌሎቹን ድርሻ የሚሟጥጥ ማለት ነው። ፀንፈኛ፤ ቁመኛ፤ በቀለኛ፤ ውሽታም፤ ከሃዲ፤ ትምክህተኛ ... እነዚህ የፍቅር ፀሮች ሲሆኑ በማህበራዊ የእናድር ዘይቤ እንዱ ፍፁማዊ ሆኖ ይገኛል። ማለት ሲታሰብ የማይችል ነባራዊ ገፅታ ነው። ታዲያ ማህበረሰብ ውስጥ ለመኖር በሚደረገው ውጣ ውረድ ውስጥ እነዚህ ገፅ ባህሪያት መድረኩ ላይ ይተወናሉ። ይህም በዓለማችን ላይ የይምሰል አንጅ እውነተኛ ፍቅር ሊኖር እንደማይችል እንረዳለን። በአለማችን ላይ እውነተኛ ፍቅር ማለትም ከላይ የተዘረዘሩት ጥሩ ነገሮች ቢኖሩ ኖሮ ሀብታምና ደህ ፤ የበላይና የበታች ፤ ጦርነት ፤ ሰደት ፤ ፍርሃት፤ ጥላቻ፤ ልዩነት አይኖርም ነበር። ፍቅር ፍፁም ጥልቅ እውነት ነው። ፍፁም እውነት ደግሞ ፈጣሪ ብቻ ነው። ስለዚህ እውነተኛ ፍቅር አንድየ ብቻ ነው። በተረፈ በሰው ልጆች ፍቅር የሚባል ነገር ልብ ወለድ አንጅ ፈፅሞ የለም።

እኛ በተለምዶ ወይም በእኛ ጭላንጭላዊ አይታ ፍቅር እያልን የምንጠራው በጋራ ጥቅም የተሳሰረ (mutual parasaytism) አንዱ ባንዱ ጥገኛ ሆኖ የሚኖር አንጅ ፍቅር አይደለም።

ወቅታዊ የትዳር ነገር በከፊል

ባለሀብት አካባቢ ጥንዶች ይጋባሉም፤ ይፋታሉም። ባለዛፍኛ የሚጋቡትም የሚፋቱትም መሰረታዊ ምክንያት ኢኮኖሚ ነው ቢባል ማጋነን አይሆንም። በቀጥታም ይሁን በተዘዋዋሪ ኢኮኖሚን ተንተርሶ የሚመጣው ጣምራነት ኢኮኖሚው ሲናጋ ዶጋ እመድ መሆኑ ከብዙዎቹ የታየ ተሞክሮ ነው። የእሜሪካ ጋብቻ አይበረከትም። ተለያይተው መሳ ለመሳ እየተያዩ ለየብቻ በተናጠል ያረጃሉ።

የኛ መሽራ አይበልሽ ከፋ

ሁሉም የፋታል በየወረፋ

የኛ መሽራ የቆንጆ ቆንጆ

ንግዝብ ከሌለ ዝጊ አሉን ጎጆ።

እንግዲህ እስካሁን በጣም ጥቂቶች ተቻችለው ልጆች ወልደው ቢጋራ ልጆቻቸውን እያሳደጉ ይገኛሉ። ብዙዎች ግን ወልደውም ተለያይተዋል። የፈቀት በተቻላቸው አቅም እየዞሩ ያልፈቱትን ያፋታሉ። ዛሬ ላይ ወገኔ ያገሬ ሰው ላገባ ነው ስለው እኔን ያየህ ተቀጣ ይለኛል። ጓደኛ ዘመድ ወዳጅም ከማስማማት ይልቅ ማለያየት ፣ ማፋጀት ይቀናቸዋል። ከትዳር የተፈናቀሉ ግለሰቦች ብዙውን ጊዜ ቁጡ ግንፍልተኞች ሱሰኞችና ሴሰኞችም ናቸው። ከጥቂት ትግስተኞች በስተቀር አብሪተኛ ወንዶችና ሴቶች ቁም ቀር እየሁ ነው። በእልህ ወይም ጥቅማጥቅም ፍለጋ ወይም ስልጣኔ የመሰላቸው ከውጭ ዜጋ ጋር የተጋበዙ ቢውል ቢያድር እንጅ የመጨረሻው እጣ ፋንታቸው ከፊት ለፊት የከፋ ፍቺ ይጠብቃቸዋል። ቁስሉ ያመረቀዘ ተስፋው የደበዘዘ ነው። ከውጭ ዜጋ ጋር የቆዩት ሞራላቸውን፣ ባህላቸውን፣ እምነታቸውን ተቀምተው ስለሚመጡ ሲመለሱ የሚቀበላቸው አጥተው ሁሉም አይናችሁን ላፈር ስለሚላቸው ቀሪው ትዳራቸው መጠጥና ጭሳ ጭስ ጋር ተቆራኝተው የትኾኑት ህይወትን የመሰርታሉ። የሄው ነው። ሲሮጡ የታጠቁት ሲሮጡ ይፈታል።

ወግን ወግ

ወግ ጠርሮብኝ..... የወሬ ያለህ ስል ከእንድ የሀይማኖት አባት ጋር በድንገት ተገናኘን። እኔም መንፈሳዊ አባት እንደመሆናቸው የወሬና ርዕሰ ክዕምነት ነክ እንዳይወጣ አየተጠነቀኩ ነበር። ብዙ ነገር ያጫወቱኝ ለዛ ያላቸው አባት ነበር። እንደ እኔ ጥሬ የሆነ ተራ ጥሬ ጥያቄ ጠየቅኳቸው። እንዲህም ብዬ

ለምንድነው ሴቶች በክርስትናውም በእስልምናውም በብዙ አምነቶች ተሳትፏቸው ከወንዶች ጋር እኩል እንዲሆን ሀግጋቶች ያልደነገጉት? ... እንዲህም አሉኝ። ሴት ልጅ ሁሉ ነገር አላት ... እሳቱም ውሀውም.. ላቃጥል ካለች ታቃጥላለች ። ላብርድ ካለች ታበርዳለች። ወንድ ልጅ ነው በጅልነቱ ሴትን ልጅ ሲከተል ነው የሚኖረው። የሚሰራው የሚወጣ የሚወርደው ለሴት ልጅ ነው። የተነገረውን ያምናል። የፈጣሪን ቁጣና ቅጣት የፈራል።

የሴት አገሯ ባሏ ሲባል ሰምተህ ታውቃለህ? አየህ ልጄ ለሴት ልጅ አገሯ ብቻ ሳይሆን አንድን ወንድ ከወደደች እምነቷ ... ሀይማኖቷ እግዚሯ ነው።

ከወደደች እምነትዋን ትቀይራለች። የሰማይ ሴት አሳት ደንታ አይሰጣትም። እንኳን የሰማይ ሴትን የምድሩን አሳት በአጄ መጨበጥ ትችላለች። አትፈራም። ሴት ልጅ ከወደደችህ ቤተሰቦቿ በአናታቸው ቢተከሩ ግድ የላትም። ምን ይሉኝ ባህልና ወግ አይበግራትም። ሌላውን ተወውና ለጎኗ ምንጣፍ ለጅርባዋ ፎጣ ትዝ አይላትም።

በቃ ሴት ከወደደችህ እምላኳ አንተ እንጅ መንፈሳዊው አምላክ አይታያትም። የዚች ዓለም ማጣፈጫዎች ናቸው። መዘመር ላይ የእነሱ እልልታ ከሌለበት አይደምቅም። እልልታ ይወዳሉ። ከሴት ልጅ ፍቅር ሲይዝህ ፈጣሪህ ጋር ትጣላለህ። ሞትን ትፈራለህ። ለምን ሞትን ፈጠረ ብለህ ትፈላሰፋለህ። አየህ በዚህ ጊዜ ከዕምነት ወጣህ። ከፈጣሪህ ተጣላህ ማለት ነው። ለዚህም ነው ያን ጣፋጭ ነገር ሳትቀምሱ መንከሱ የሚባለው። መንከሱ ጧት ማታ ፈጣሪው ጋር ይገናኛል። ሴት ልጅ ጋር ያለ ደግሞ ሁሌም መላ ሰውነቱ ሴት ጋር ነው የሚነጋገርው። እናም ልጄ ፈጣሪ ሴትን ልጅ ከመቅደሱም ከመጅለሉም እንድትርቅ ያደረጋት። ጣፋጭ ስለሆነች ሰው በምድሩ ጣፋጭ ሰከሮ የሰማይ እምላኩን እንዳይረሳ ነው። እናም ልጄ ከምትወዳት ይልቅ የምትወድህን ፈልግ።

እሉኝ ራሴን እንደመዳብስ እድርገው።